HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 19. | Sobota (Saturday) 8. května (May) 1976 | Cena 25 centů

VZPOMÍNÁME OBĚTÍ PRAŽSKÉHO POVSTÁNÍ

S láskou a vděčností vzpomínáme všech těch, kteří v květnu 1945 od soboty 5. do středy 9. 5. za Pražského povstání položili své životy na oltář vlasti. Svoboda, pro kterou padli, byla záhy našemu národu Moskvou opět odňata. Vzpomínka na jejich oběti nás však zavazuje. Náš snímek zachycuje místo hrobu Neznámého vojína — (který nacisté zrušili) — před pobořenou radnicí na Staroměstském náměstí v Praze.

ENGLISH SECTION INSIDE

K svátku matek přejeme všem našim maminkám a babičkám vedle zdraví hlavně tu nezdolnou vnitřní sílu, pramenící z víry v Krista, o níž mluví tato známá báseň A. Klášterského

CHODSKÁ MÁMA

Té naše máma, naše chodská máma,
co tary smutně hlavu dolu kloní,
tak jako tenkrát v ten den, Pánbu s náma!
hdyž z houfradu písemnost přišla pro ni:

Že muž jí pád v tý válce, blízko Kovna,
ha že už tary sjetě je vdova —
tak doma pádla na židlici zrovna
ha sedíla tak smutně beze slova.

Nelomí ruce, netrhá si vlasy,
ha jen z tý tváři mluví bolest velká,
snad "Nebohý náš táto!" vzdychá asi,
té vidět, trpí, hale přece nelká.

Ba, pravdu máš, že snášíš němě secko,
ty dobrá mámo, silnou svojí vůlí,
dvjť koukni, kerak Martínek, tvý děcko,
se, co tak sedíš, do klína tě tulí.

Je, čelo, husta, voči, celvj táta,
ten vobrázek tě přece vostál z všeho,
ha tátu držíla ta víra svatá,
že brzy huž líp bure synku jeho. —

Ne, cítíš, ta huž sebere svý síly,
ta zmáčkne srce se vším, co v ňom mučí,
ta voči sobě votře příští chvíli
ha Martínka si sevře do náruči.

Ne, cítíš, žalu nezlomí ji tíha,
ta i v tom smutku silná ženská pořád,
ha zdá se tě: huž huž se zase zvíhá
a křičí na dvur: "Honzo, hybaj vorat!"

V Itálii padla vláda

Řím. — V pátek 30. dubna padla v Itálii křesťansko-demoktická vláda premiéra Aldo Moro, když jí socialistická strana odepřela svou oporu. Křesťanští demokraté totiž odmítají přijmout komunisty do vlády, aby svým marxistickým způsobem přispěli k vyřešení současné italské ekonomické krize, jak to žádají socialisté. Premiér Moro po krátké poradě s vůdci křesťansko-demokratické strany a se svými ministry předal presidentu Giovanni Leone resignaci své menšinové vlády. Čeká se, že v důsledku tělo resignace president Leone bude musit rozpustit italský parlament a vyhlásit na 20. června generální volby, při nichž by komunisté spolu se socialisty mohli získat podle předpovědí pozorovatelů 50.5 procent hlasů. Splní-li se toto očekávání, pak se komunisté budou podílet na italské vládě.

Spojené státy si však nepřejí mít komunisty uvnitř italské vlády, protože tím by byla ohrožena smlouva NATO, jíž Itálie je členskou zemí. Pro případ, že by k tomu došlo, hrozí Itálii ekonomickými sankcemi. Při místních volbách v červnu 1975 komunisté měli převahu v pěti ze 20 italských provincií a ve všech velkých městech severně od Neapole. Celkem získali 35 procent hlasů. Italská komunistická strana, čítající 1.7 milionu členů, je nejsilnější komunistickou stranou na svobodném západě.

Podle lateránské smlouvy z roku 1929 katolická církev se v Itálii těší privilegované posici. Římsko-katolické náboženství je jediným státním náboženstvím, na veřejných školách se mu povinně vyučuje, veřejná urážka papeže je postavena na stejnou úroveň jako veřejná urážka italského presidenta, majetek Vatikánu nemůže být vyvlastněn, a příjmy Vatikánu nepodléhají zdanění. Církvi je dovoleno mít své vlastní školy, nemocnice, charitativní a sociální organizace; následkem vládní neúčinnosti církev v těchto oborech dlouho zastávala přední roli.

Před 10 roky se situace změnila, neboť zodpovědnost za školství, zdravotnictví a sociální péči byla přenesena z centrální vlády na provinciální administrace. V provinciích, kde komunisté přišli k moci, se církev dostala s místními vládami do konfliktu. Komunisté pod záminkou modernizace se pokoušeli vyhradit veřejným školám monopol ve vyučování a veřejné moci i jiné úseky občanského života: politiku, administraci, ekonomii, sociální a charitativní činnost, kulturu, turismus atd. Proto je nebezpečí, že dostanou-li se v Itálii komunisté k moci, budou činit nátlak na zestátnění všech oborů veřejného života. Protože by pak zároveň také přestala americká ekonomická výpomoc zemi, bylo by nebezpečí, že komunisté by se stali stále více násilnicky rozhodující vládní stranou. "Únorový puč čs. typu" by v Itálii asi provést nemohli, ale je na bílední, že nad slunnou Itálií se shlukují mraky k nebezpečné letní bouři.

V Bejrútu se znovu bojuje

Bejrút. — O minulém weekendu došlo v Bejrútu znovu ke krvavým srážkám mezi levicovými a křesťanskými milicemi, při kterých bylo zabito nebo zraněno na 600 osob.

Podle posledního rozhodnutí se má volba nového presidenta Libanonu, nástupce presidenta Franjieha, konat tuto sobotu; 98-členný parlament se bude musit rozhodnout mezi konservativcem Elias Sarkisem a Raymond Eddem, kandidátem levicových směrů.

Papež Pavel učinil ve Vatikáně naléhavou výzvu pro pomoc obětem libanonské občanské války, kteří trpí hladem a nemocemi a jsou často bez přístřeší. Podle odhadů následkem občanské války je v Libanonu na 300,000 nových uprchlíků.

Castrovi agenti terorizují kubánské uprchlíky

Washington. — Minulý pátek večer Emilio Milan, 45letý ředitel rozhlasové stanice kubánských exulantů WQBA byl v Miami obětí atentátu: když chtěl startovat auto své stanice, vybuchla bomba, umístěná vpředu pod příklopem auta, a utrhla mu obě nohy. Milan byl už 7. obětí v sérii atentátů, zosnovaných Castrovými agenty proti politicky vlivným kubánským exulantům ve Spojených státech. Podle mínění departmentu spravedlnosti tyto teroristické akce, patrně řízené přímo z Kuby, mají za cíl rozdělit a zneutralizovat proticastrovské organizace kubánských exulantů. Dílo Castrových agentů se daří: v posledních dvou letech byli kubánští exulanti proti sobě silně rozděleni.

Sloupek informací

O HRANICÍCH MEZI HELSINKAMI A SKUTEČNOSTÍ A DALŠÍCH NÁMĚTECH JEDNÉ PROPAGANDY

"Helsinki" se staly okřídleným pojmem pro ono ujednání, které bylo dne 1. srpna loňského roku podepsáno ve finském hlavním městě několika desítkami politických potentátů, mezi nimiž nechyběl ani president USA. Řečeno ve zkratce, pojednává se v něm nejenom o "otázkách bezpečnosti v Evropě", o "spolupráci mezi státy", o "obchodu a průmyslové kooperaci", ale například i o "podporování cestovního ruchu" a o "cestování z osobních a profesionálních důvodů". Dokument byl vydán ve státech moskevského mocenského bloku v miliónových nákladech a jejich režimem kontrolované sdělovací prostředky od novin přes rozhlas a televizi to plnoplnilo krásných slov a sloviček o různých svobodách a právech občanů dnes a denně přežvykují. Skutek však utek'. Hranice mezi frázemi a skutečností zůstává pro svobodomilovného člověka zpoza komunistické opony — mínim tak doslova — vražednou léčkou. Zahraniční turista, zvláště když použil leteckého spojení, neví nic o strážních věžích, ostnatých drátech a minových poli, jimiž je obehnána říše "pokroku a socialismu . . ."

Zdokonalený vynález nacistů

Asi nejlépe střeženou hranicí na světě je ta, která rozděluje bývalé Německo na západní Spolkovou republiku (NSR) a východní "Německou demokratickou republiku" (NDR). Po vytvoření obou států v roce 1949 docházelo k pohybu obyvatelstva směrem do NSR, který se stupňoval v té míře, v jaké se utužoval komunistický režim v NDR. Na konci padesátých let bylo východní Německo jediným státem zeměkoule, kde občanů podstatně ubývalo. V roce 1961 se jeho vláda se souhlasem sovětské okupační mocnosti odhodlala k drastickému opatření: na Západě je známé jako "Berlínská zeď", která na ostatních stovkách kilometrů mimo hlavní město je pečlivě hlídaným "pásmem nikoho", přístupným jen vybraným vojenským jednotkám.

Právě před pěti lety byla bezpečnostní opatření "obohacena" o důmyslný samostřil. Jde o přístroj trychtýřovité podoby, který je umístěn v různých výškách (půl metru až tři metry) na každém čtvrtém sloupu — tedy asi v desetimetrových vzdálenostech — pohraniční sítě ostnatých drátů. Dotkne-li se někdo drátů, jimiž je protkáno hraniční předpolí, exploduje jeho více než stogramová nálož výbušnin a z trychtýře vyprskne smrtonosný déšť devadesáti vybroušených kousků železa.

Tyto a další technické podrobnosti o vražedném přístroji na hranicích komunismu jsou známy teprve několik týdnů. Umožnil to odvážný kousek Michaela Gartenschlaegera, jemuž se za pomoci jednoho přítele podařilo samostřil ukořistit. A tady začínají další zajímavosti.

Jmenovaný odvážlivec byl jako 17letý v srpnu 1961 odsouzen na doživotí, protože veřejně protestoval proti stavbě "Berlínské zdi"; před pěti lety ho vláda Západního Německa z komunistické věznice vykoupila — za tvrdou měnu, je u soudruhů hodně k dostání . . .

A dále se pak dovídáme, že původním vynálezcem tohoto druhu šrapnelu byl příslušník nacistických SS Erich Lutter, který jím chtěl vylepšit ostrahu koncentračních táborů. Jeho nákresy padly na konci války do rukou Rusů, kteří je přenechali svým východo-německým partnerům. Již v roce 1955 bylo osm politických vězňů-techniků v trestnici Berlín-Hohenschoenhausen pověřeno výkresy analyzovat a zdokonalit.

O pět let později byl plán smrtonoše připraven pro výrobu. Ležel několik roků na ministerstvu bezpečnosti NDR, až v roce 1969 byla zahájena sériová produkce. Nacistický vynález pro koncentráky se dočkal komunistického uznání: "chrání" skoro 900 mil hranic k Západu.

Nějaké další mile možná přibudou. Věrohodné informace říkají, že začátkem roku navštívila továrnu ve východoněmeckém Schoenebecku nad Labem, kde se přístroj "SM70" vyrábí, delegace nákupčích — z Československa! A tak se asi dočkáme z Prahy zprávy, že hranice naší staré vlasti byly "zpevněny proti nepřiteli".

Nepřiteli? Hlavně smrtonosného samostřílu nejsou namířeny proti těm, kdo by do země chtěli potajmu vniknout, ale ohrožují život každého, komu se její dnešní pojetí "svobody" a "pokroku" znechutilo, kdo ji chce opustit, aby žil v jiném světě . . .

Vůdce sovětských policajtů slavil Leninovu "demokracii"

Narozeniny Vladimíra (Nikolaje) Iljiče Lenina — vlastním jménem Uljanova — nepopíratelného zakladatele bolševického režimu — se v SSSR vždycky připomínají v Kremlu na počátku třetí dubnové dekády, mimochodem jen dva dny vzdáleny od výročí narození těžko zapomenutelného nebožtíka jménem Adolf Hitler. Zpravidla se až dosud při této příležitosti presentoval jako hlavní řečník momentální ideologický mluvčí komunistické strany. Letos hovořil ke 106. narozeninám Lenina Jurij Andropov, z jehož životopisných údajů jsou pro naši informaci důležité dva: právě před dvaceti lety byl sovětským velvyslancem v Mad'arsku a spoluorganizoval r. 1956 krvavé potlačení tehdejší vzpoury proti režimu; a dnes je vedoucím KGB, politické policie Sovětů, hlavního strážce "souostroví Gulag". —

Z jeho projevu z 22. dubna zaznamenávám bez komentáře: "Sovětská demokracie je daleko před nejdemokratičtějšími buržoazními státy . . . Sovětská země byla první na světě, která všem svým občanům plně zajistila politická a sociální práva." Z dlouhé řeči ještě jedna věta: "Sovětský svaz bude nadále podporovat národně osvobozenecká hnutí." — Jurij Andropov tímto ujištěním doplnil — podle shodného názoru komentátorů — narážku na "připomínky studené války", které Kreml viděl v prohlášení presidenta Forda, že nebude používat termínu "détente" a celou politiku v tomto směru bude brát napříště opatrněji.

Není pro nás těžké pochopit že by se Sovětům důsledné dodržování takového rozhodnutí představitele USA nelíbilo. Pomalu si již zvykali na to, že pod heslem détenty spoluurčovali americkou zahraniční politiku — a do jisté míry tak vlastně nadále ještě činí, jestliže si například pozorně pročteme zprávy o nedávné cestě sekretáře Kissingera po Africe. Jeho jednoznačné odsouzení "bílých" Afričanů a nadbíhání různým diktátorům si skoro v ničem nezadá se sovětskými plány o budoucnosti tohoto kontinentu. Existuje však oprávněná naděje, že po podzimních volbách, jejichž přípravy — jaký paradox! — ochromují politický život Ameriky, se o zahraniční vztahy Spojených států a jejich poměr k ostatnímu světu bude starat někdo jiný. Není to tajností ani pro Kreml. Není tady náhodné, že při příležitosti, kterou považuje za významnou, dal slovo hlavnímu policajtovi, známému svou tvrdou rukou. Očekává zřejmě údobí tuhého zápolení, kdy mu již nebudou padat laciné zisky do klína.

V tomto případě bych byl rád — a myslím, že všichni, kdo věří v americkou demokracii — kdyby se Moskva nemýlila a my se opravdu dočkali pevného presidenta a rozhodné vlády, která ukáže, že ví, s kým máme tu "čest" a zamete s poraženectvím a ústupkářstvím. Poznali jsme se již sdostatek, kam taková politika vede.

J. Netik

Co dělá jaro jarem?

Ano, přátelé, jaro je zde — . Je to ale jaksi neoficiální, kalendářní, pokud se nestane něco opravdu jarního a radostného, co nám pomůže udělat za zimou definitivní tečku. Taková dobrá věc se děje 23. května na Des Plaines a 29. ul. V přírodě, s dobrou baštou i pitím, hudbou a zábavou všeho druhu, ale hlavně v nenapodobitelném ovzduší lidí, kteří si rozumí a jejichž setkání teprve vytvoří tu pravou náladu. No a té události říkáme "PRVNÍ JARNÍ PIKNIK". Těšíme se na Vaši návštěvu a zveme Vás jako spolek (bývalí političtí vězni komunistického Československa) i každý osobně. Slepé štěstí a bohatá tombola — nevídané výhry pro odvážné. Protože si myslíme, že jsme národ soutěživý a sportovní, připravili jsme tentokrát malou prověrku formy pro dospělé a také, a to hlavně pro olympijské naděje — naše děti.

S jednou specialitou naší kuchyně (čerstvý smažený kapr à la Heteš) souvisí první soutěžní otázka:

"Na kterém táboře se podávaly smažené rybí ocasy na vánoce?"

Každá správná odpověď vyhrává jeden smažený ocas a řešitel je pasován na mukla. O tom všem i o jiném si povíme na "Prvním Jarním". Tak na shledanou.

Sdružení bývalých politických vězňů komunistického Československa

Vás zve na tradiční

"PRVNÍ JARNÍ PIKNIK".

pořádaný 23. května
v National Grove č. 2
v Riverside-Des Plaines a
29th street

Zábavní program — hudba
tombola

V případě nepříznivého počasí
o týden později tamtéž

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

May 8, 1976 — Vol. I., No. 18.

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ

1896 — 8. května — 1976

Prof. Dr. JOSEF ČADA,

bývalý dlouholetý předseda Národního svazu českých katolíků, vynikající historik české Ameriky, bývalý profesor Svatoprokopské koleje v Lisle a Rytíř papežského řádu sv. Řehoře se v plném zdraví dožívá v sobotu 8. května osmdesáti let.

Z vděčnosti za jeho práci pro náš věřící lid v USA a tím i pro naši vlast, za jeho zásluhy, pochopení, rady a nynější vytrvalou spolupráci s "Hlasem Národa" hojnost zdraví a Božího požehnání do dalších let jeho života mu vyprošují

zaměstnanci "Hlasu Národa"
s redakčním kruhem

Drobné zprávy

New York. — Americký klimatolog Dr. Walter O. Roberts, bývalý předseda organizace American Association for the Advancement of Science, zastává názor, že každých 22 let americké roviny, rozprostírající se od severního Texasu až ke státům Utah a Wyoming, na kterých se pěstuje obilí, jsou postiženy suchem, které trvá průměrně až čtyři roky. Toto sucho se někdy může stát katastrofálním, jako tomu bylo například v době velké hospodářské krize. V dobách tohoto periodického sucha je ve Spojených státech silně snížena úroda obilí. Podle mínění Dr. Robertse rok 1975 byl pro svrchu zmíněné územní pásmo prvním rokem sucha: úroda pšenice však byla v tomto roce zcela náhodně zachráněna příchodem jediného jarního deště. Další roky sucha tohoto údobí, které budou nyní následovat prý budou horší. Později se uvidí, zda názor Dr. Robertse odpovídá skutečnosti. Tato údobí sucha prý jsou spojena se slunečními skvrnami; mechanismus jejich vzniku však dosud není znám.

• • •

Filadelfie. — Dr. Thaddeus Montgomery navrhl, aby pro naši sexem posedlou mládež společnost zařídila dvouleté manželství na zkoušku; po dvou letech experimentů by se pak mladí lidé buď mohli rozejít, anebo v případě úspěchu by mohli svůj dočasný svazek přeměnit v trvalý. Dr. John Sciarra z Northwestern Medical School mu na to odpověděl, že naše mládež chce úplnou sexuální volnost a nezajímala by se o manželství na zkoušku, jež by nevyhnutelně považovala za omezení své svobody. Střízlivější hlasy však právem říkají, že tradiční pojetí manželství a rodiny a tradiční sexuální morálka jedině odpovídají přirozenosti člověka, což bylo dokázáno velmi dlouhou zkušeností lidstva. Chtít změnit tak dlouhotrvající zřízení, odpovídající samotné lidské přirozenosti, a chtít je přizpůsobit současným vrtochům, by se nakonec vymstilo na člověku samém. Tradiční mravní disciplína má také zdravý vliv na utváření našeho charakteru.

• • •

Londýn. — Podle mluvčího londýnské Společnosti proti otroctví existuje dosud otroctví v různých formách na různých místech světa, ačkoliv je nutno přiznat, že pozvolna mizí. Uvádějí se tyto případy dosud existujícího otroctví: 1. v Arabii a u saheelských kmenů Tuareg a Tabu doposud existují otroci v bohatších rodinách; 2. siamská i jiná děvčata jsou prodávána do harémů a domů prostituce na celém světě; 3. v Maroku zhotovují v továrnách koberce pěti až desetiletí chlapci, kteří musejí v nelidských podmínkách pracovat až 70 hodin týdně; 4. mezinárodní syndikáty prostituce běžně prodávají a kupují děvčata; 5. v Jižní Americe se často lidé odevzdávají jako otroci do služeb svých věřitelů; 6. v komunistických zemích žijí v koncentračních táborech miliony skutečných otroků.

• • •

Washington. — Nejmodernější americký mezikontinentální bombardér B-1, těžký 181 tun, vybavený nejmodernějšími zbraněmi, létající rychlostí 1.3 machu, stojí tolik jako 33 osobních letadel typu Jumbo. Před U.S. Kongresem se právě vedou diskuse o tom, zda se má objednat 244 těchto letadel, jejichž cena by byla 21 bilionů dolarů. Komunisté nemají nic, co by se tomuto letadlu vyrovnalo. Nukleární bomby jsou doposud převáženy na bombardérech typu B-52, které jsou zastaralé. Bombardér B-1 potřebuje jen velmi krátkou dobu ke vzletu, takže v případě sovětského raketového útoku by bylo schopno opustit včas ohroženou základnu.

Poznámka: 1 mach je nová jednotka na měření rychlosti supersonických letadel a rovná se rychlosti zvuku za 1 vteřinu.

• • •

Moskva. — Komunistická strana Sovětského svazu připomíná 15. výročí prvního vesmírného letu v dějinách, k němuž prý došlo 12. dubna 1961. Komunista a syn dělníka Juri Gagarin měl tehdy údajně vzlétnout do vesmíru (jako později náš americký astronaut Glenn), ale nepřivezl odtud žádné fotografie. Jen říkal, že "tam Boha nepotkal". Není vyloučeno, že jednou se svět dozví, že Gagarin "létal" jen ve filmovém ateliéru. Dne 27. března 1968 se pak při zkušebním letu zřítil; byl mu vystrojen národní pohřeb, při kterém sovětští mocipáni roníli hořké slzy.

• • •

Turin. — Podle 120-stránkové brožurky, která shrnuje výsledky studií Turinského plátna, podniknutých zvláštní skupinou vědců v posledních sedmi letech, se nedospělo k žádnému jistému závěru o tom, zda plátno skutečně pocházelo z Palestiny v Kristově době, ani nebylo dokázáno, že by to byl padělek. Američan Msgr. Jose Cottino, místopředseda komise vědců, prohlásil, že k zodpovědění těchto a podobných otázek bude nutno provést ještě další bádání o Turinském plátnu.

• • •

Chicago. — Psychologové říkají, že neshody a spory mezi mladými sourozenci mají blahodárný význam pro výchovu jejich charakterů. Rodiče prý nemají ihned zasahovat pro urovnání těchto sporů, a nemají nikomu stranit, ani tomu nejmenšímu. Pokud možno mají nechat své děti vyřešit si samy své spory. Pouze mají zasáhnout v případě, že by jeden sourozenec bil druhého či ubližoval mu fysicky, nebo kdyby neshoda začala nabývat příliš vážných rozměrů. Sourozenci se při řešení svých neshod učí mnohým užitečným věcem pro život a jejich charakter se vyvíjí. Učí se mírnému soutěžení, sebeovládání, přizpůsobování se druhým a snášení druhých, zvykají si čelit krizi a napětí, učí se hájit se před využíváním, objevují hodnotu kompromisů, potřebu respektování práv druhých, své vlastní schopnosti a nedostatky atd. Také se učí, jak se zachovat při vítězství či při porážce.

• • •

Bakersfield. — V Bakersfieldu v Kalifornii zemřel na mor 45-letý Robert Wilson. Předtím poslední Američan zemřel na mor před 36 roky.

• • •

New York. — Podle právě uveřejněné zprávy OSN při zemětřesení, k němuž došlo letos v únoru v Guatemale, zahynulo celkem 22,836 lidí, asi 77,000 lidí bylo zraněno a 250,000 domů bylo pobořeno, takže milion osob zůstalo bez přístřeší. Hmotné škody byly Latinskoamerickou hospodářskou komisí odhadnuty na 700 milionů dolarů. Z celého světa se Guatemale dostalo pomoci ve výši 50 milionů dolarů; Spojené státy ještě chtějí poskytnout této zemi zvláštní pomoc ve výši 25 milionů dolarů.

• • •

Brusel. — V Belgii se po domech rozmohly v nikdy předtím nevídaném množství mouchy, blechy, vši, štěnice a švábi. Důvodů této skutečnosti prý je několik: oba rodiče často pracují od rána do večera a po příchodu domů už jsou příliš znavení, aby ještě konali obvyklé čistění domu; chlapci a děvčata nosí dlouhé vlasy, jež neudržují v náležité čistotě; po domech se rozšířilo ústřední topení a ve stálém teple se hmyz rychle množí; obyvatelé po americkém vzoru mají v oblibě koberce, které slouží hmyzu za vítanou skrýši.

• • •

Nikosia. — President Kypru Makarios vyslovil ochotu zúčastnit se možné vrcholné konference předsedů vlády Řecka a Turecka o problému Kypru. Správce turecké severní části ostrova Rauf Denktasch však prohlásil Makariose zodpovědným za to, že doposud všechna vyjednávání o Kypru byla bezvýsledná. Varoval, že nebude-li Makarios povolný, turecká část otrova se jednostranně prohlásí za nezávislou federaci.

• • •

Bern. — Íránská tajná policie Savak dohlíží ve Švýcarsku na íránské občany, kteří tam žijí v exilu. Švýcarská vláda nyní zkoumá, zda tato přítomnost a činnost íránských agentů není v rozporu se švýcarskými zákony, a v kladném případě pomýšlí na jejich vypovězení ze země.

• • •

Tunis. — Generální státní návladní Tunisu žádal před soudem trest smrti proti třem agentům, kteří byli pověřeni libyjiským vládcem Khaddafim, aby zavraždili nebo unesli tunisského ministerského předsedu Hedi Nuira. V minulém měsíci bylo z Tuniska vypovězeno sedm libyjských diplomatů, protože prý poskytli zmíněným agentům zbraně a přístřeší.

• • •

New York. — Bezpečnostní rada Spojených národů vyzvala už po druhé v posledních pěti měsících Indonésii, aby odvolala svá vojska z východní části Timoru, bývalé portugalské kolonie, kterou Indonésie dala vojensky obsadit. Indonéský zahraniční ministr Malik zamítl tuto rezoluci OSN, řekl, že pravděpodobně východní Timor bude už letos v srpnu připojen k Indonésii, a že od příštího roku jeho obyvatelstvo se bude moci zúčastnit indonéských parlamentních voleb.

41. jubilejní prodej u Ondrušů v Berwynu

Hermina Ondrušová, zakladatelka obchodu Ondruš a syn

ZDARMA bude v našem obchodě rozdáno 241. "Bicentenniat 'scarfů" — velikosti 26×26. Jsou to červeno-bílo-modré "babušky", které obdrží prvních 241 zákazníc, které navštíví náš obchod v pondělí 10 máje na oslavu 41. jubilea založení našeho obchodu Ondruš & Son. Srdečně vás zveme na velké láce kvalitního zboží.

Obchod bude otevřen v pondělí od 9:30 ráno do 9 hodin večer. Nezmeškejte tento prodej! Přečtěte si dnešní oznámku v tomto listě! Sleva od 20 do 50 procent! Draperie do 2 a 3 oken šíře; přineste si míru vašich oken. Tento prodej jest pouze jednou ročně!

Paní Hermina Ondrušová a syn Johnnie, který jest spolumajitelem firmy Ondruš & Son, 6533 W. Cermak Rd., Berwyn (šikmo proti Pancnerovu obchodu) vycházejí tak vstříc potřebám našich krajanů.

Máte-li dosud peřiny nebo deky, které potřebují nový povlak, ušijeme vám jej na míru. Deku přineste rozpáranou, má-li vzorek, a my vám z ní uděláme hřejivou deku v naší dílně. Zdarma vám dáme povlak v ceně $10.00, velikosti 72×90 během 41letého jubilejního prodeje, který začne v pondělí 10. máje a končí v sobotu 15. máje. Těšíme se na shledanou s vámi. Sandy a Virginia budou vázat babušky maminkám okolo krčku

* * *

Douška: Z naší redakce bychom k této lidové inserci paní Herminy Ondrušové dodali toto:

Teprve teď z vlastní zkušenosti poznáváme, jak bývalo před léty asi v chicagském našineckém prostředí, když naši lidé drželi pohromadě podle hesla Otce národa Františka Palackého "Svůj k svému".

Paní Hermína Ondrušová totiž nelenila a hned po svém zimním návratu ze slunné Floridy jakmile si pročetla několik čísel Hlasu Národa, přišla do naší redakce a prohlásila: "Zaplať Pán Bůh, že Národ a Katolík mají pokračovatele. Kdybychom neměli svoje noviny, ve svobodné Americe, zač bychom my Češi a Moravané stáli! Nikdo by už o nás ani nevěděl. A právě dnes je třeba pro Ameriku i pro naši okupovanou vlast, abychom byli hrdi na své kulturní hodnoty a čím jsme přispěli k rozkvětu Ameriky.

Aby se vám to v novinách dařilo a vaše noviny neumřely na "úbytě", potřebujete advertising — reklamu. Ráda ve vašich novinách budu advertisovat, aby to byly noviny naše. Musíme si pomáhat, jiné národnosti mají svoje — ty nám nepomohou, protože si musí udržet vše, co je jejich.

A tak nám dala paní Ondrušová hned oznámku a dokázala tak činem, co je to krajanská solidarita. Ze srdce jí za to děkujeme a prosíme své čtenáře, aby ve svých nákupech zase pamatovali i oni na Palackého radu "Svůj k svému", zvláště, když v jejím závodu nakoupí stejně lacino a kvalitnější zboží než ve velkých jednotkových obchodech. — Redakce.

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

šikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

JOHN T. CHRASTKA MEMORIAL CHAPELS

Since 1909

6301 W. CERMAK RD. BERWYN, ILL.

Wayne Trojnar *Antonin Gavenda*

242-2990; 788-8240; 652-1023

DOBA VELIKONOČNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ.

MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — přived' nás k účasti na nebeských radostech. — Vždyt' i slabé stádce má vejít tam, — kde je předešel jeho vítězný pastýř. — Nebot' on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věku.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk. 4: 8—12)

Petr, naplněn Duchem svatým, řekl: "Předáci lidu a starší! Když se dnes musíme odpovídat z dobrého skutku na nemocném člověku, kým že byl uzdraven, tedy at' to víte vy všichni a celý izraelský národ: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých: skrze toho tento člověk stojí před vámi zdravý.

On je ten 'kámen, který jste vy při stavbě odhodili, ale z kterého se stal kámen úhlový.' V nikom jiném není spásy."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA. (1 Jan 3: 1—2)

Milovaní! Hled'te, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se smíme nazývat Božími dětmi, a to taky jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už ted' jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až se on ukáže, budeme mu podobni, protože ho budeme vidět tak, jak je.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA.

Ježíš řekl: "Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, ale pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, když vidí blížit se vlka, opouští ovce a utíká. A vlk je trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na ovcích nezáleží.

Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mné, jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř.

Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal. Nikdo mi ho nebere, ale já je dávám sám od sebe. Mám moc život položit a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce."

\+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Bohatství rodiny.

Pozoruhodná jsou slova matky Tobiášovy: "Byli jsme spokojeni ve své chudobě, takže jsme ji považovali za bohatství, vidouce svého syna." Nad těmi slovy by se měli rodičové dobře zamysliti. Co jest jejich největším bohatstvím? Peníze, statky? Nikoliv, ale dobře vychované, hodné dítky. Čím se mají tedy nejvíce obírati, čemu všecky síly věnovati, za co nejvíce Boha prositi? Aby jejich dítky jim byly před Bohem bohatstvím a kdysi vstupenkou do nebe.

Ne samy od sebe.

Srdce, žluč a játra byly ochrannými a léčivými prostředky ne samy od sebe a v každém případě, nýbrž jenom v tomto případě pod ochranou andělovou. Bylo by pověrou a hříchem přikládati nějaké věci stvořené moc nadpřirozenou. Kouř ze srdce ryby sám o sobě nemá a nemůže míti nadpřirozeného účinku, aby uzdravovala od slepoty. Zrovna tak jako bláto, které ze sliny a z prachu učinil Pán Ježíš, nemělo samo o sobě nejmenší moci, aby otevřelo oči slepému. Jedině zvláštním mimořádným zakročením všemohoucnosti Boží staly se tyto věci viditelným odznakem zázračné pomoci Boží.

Nezneužívejte věcí a zvláště posvátných věcí k pověře!

Každé věci na světě lze používati jen k tomu účelu, k němuž jsou od Stvořitele ustanoveny a patřičnými vlastnostmi a účinky obdařeny. Léčivé byliny mají od Boha léčivou sílu a jest tedy na místě jich k léčení používati přiměřeně k různým nemocem. Nesmyslné a pověrečné by bylo používati rostlin k tajemným a zázračným účinkům, kterých míti nemohou, ponévadž jim je Bůh nedal. (Laskavec). Těžce hříšné, protože pověrečné, by bylo používati svěcených předmětů na příklad svěcené vody, svěcené svíce a pod. k jinému účelu než ustanovila Církev. Svěcená voda a jiné posvátné věci mají jenom ten účinek, který jim vyprosila Církev posvěcením: ochranu těla a duše, někdy rozmnožení milosti posvěcující těm, kteří jich správně a nábožně používají a nemají těžkého hříchu.

TOBIÁŠ SI BÉŘE ZA MANŽELKU SÁRU, DCERU RAGUELOVU

Výzva Rafaelova — Poučení — U Raguela — Námluvy — Moc zlého ducha spoutána — Modlitba novomanželů — Díky Bohu — Svatební veselí — Gabel vrátil peníze.

Tobiáš s andělem přišli do města Ekbatan.

Tobiáš se tázal anděla: "Kde chceš, abychom zůstali?" Anděl odpověděl: "Je zde muž jménem Raguel, tvůj příbuzný soukmenovec. Ten má dceru jménem Sára a kromě ní nemá žádného jiného, ani syna ani dcery. Tobě se má dostati všecek jeho majetek, ale ty musíš vzíti si ji za manželku."

Tobiáš namítal: "Slyším, že byla vdána za sedm mužů a že všichni zemřeli. Ano i tom jsem slyšel, že je zabil zlý duch. Proto bojím se, by snad i mně tak se nestalo. Jsa jedináček svých rodičů, přivedl bych jejich stáří žalostí do hrobu."

Tu ho anděl Rafael poučoval: "Slyš mne a povím ti, nad kterými má zlý duch moc. Nad těmi totiž, kteří vcházejí v manželství tak, že Boha od sebe a od své mysli odmítají, a své žádosti hoví jako kůň a mezek, kteří nemají rozumu. Nad takovými má zlý duch moc. Ale ty, když ji pojmeš, tři dny nečiň nic jiného, jen se s ní modli. A tu noc, když zapálíš rybí játra, bude zlý duch zapuzen."

Přibyli tedy k Raguelovi a ten je přijal s radostí. Pohleděv Raguel na Tobiáše pravil své manželce Anně: "Jak podoben je tento jinoch mému sestřenci!" To poznamenav tázal se jich: "Odkud jste, mládenci, bratři naši??"

Oni odpověděli: "Z kmene Neftali jsme, z ninivských zajatců."

"Znáte Tobiáše, mého bratra?" tázal se jich Raguel.

"Známe" odpověděli.

Když pak o něm vypravoval mnoho dobrého, pravil anděl Raguelovi: "Tobiáš, na něhož se ptáš, jest otec tohoto."

Tu Raguel padl na jeho šíji, se slzami v oku ho políbil a pláče na jeho hrdle řekl: "Budiž požehnán, synu můj, nebot' máš dobrého ano výtečného otce." Také Anna, jeho manželka, i Sára jejich dcera, plakaly.

Když porozmlouvali, kázal Raguel zabíti berana a připraviti hody. Když však je zval, by sedli za stůl k jídlu, prohlásil Tobiáš: "Já tu dnes nebudu jísti ani píti, dokud nesplníš mou prosbu a neslíbíš mi dáti svou dceru Sáru."

Raguel slyše ta slova ulekl se, nebot' věděl, co se stalo oněm sedmi mužům, kteří k ní vešli a počal se obávati, aby snad i tomuto nestalo se taktéž. Když se kolísal a nedával žadateli žádné odpovědi, řekl mu anděl: "Neboj se dáti mu ji, nebot' tomuto bojícímu se Boha přísluší tvá dcera. Proto ji nemohl nikdo jiný dostati."

"Nepochybuji," — pravil Raguel — "že připustil Bůh mé modlitby a slzy před svou tvář, a věřím, že proto při-

Pokračování na str. 5.)

Pavel VI. k poutníkům

Dnešek je doba, která volá po usilovné modlitbě.

Co je usilovná modlitba?

Vzývání Boha, který je Otcem milosrdenství, v duchu hlubokého náboženského cítění, v duchu synovské důvěry, která v těžkých a obtížných okolnostech prosí o zásah a pomoc, aby nastala situace, jakou nelze očekávat na základě známých přirozených příčin. I když není vyslyšena v rozsahu a způsobu, jaký očekává naše lidská mysl, tato modlitba má jistotu, že všechno, ať je to cokoliv, může vést k dobru těch, kdo žijí ve sféře víry v Boha a v Jeho nekonečnou a tajemnou lásku k nám, a ve sféře naší pokorné a synovské lásky k Němu.

Dnes útočí na výzvu k modlitbě vlna po vlně námitek, které buď popírají existenci prozřetelného a dobrého Boha nebo předpokládají, že mechanismus sil, které svírají lidský život, je neměnně předurčen, a nebo tvrdí, že nepřísluší člověku, i když je nábožný a zbožný, aby žádal Boha o změnu Jeho plánů.

Kdyby tyto námitky měly pravdu, modlitba by skutečně neměla smysl. Ale my víme, že nemají pravdu; víme dvě věci: předně, že Bůh existuje a že je dobrý, prozřetelný, mocný a blízký — jinými slovy, že je náš Otec Všemohoucí; a za druhé víme, že Boží řízení světa připouští svobodnou spolupráci člověka, ba dokonce ji vyžaduje a vítá. V tomto smyslu se člověk modlí v pokoře a v solidaritě s Bohem, aby Jeho vůle byla naplněna.

Ježíš, náš Pán, zdůrazňuje důležitost modlitby (Mt. 7:7-10, Jan 16:24). Nejen modlitba jako povznesení mysli k Bohu, ale i modlitba ve vlastním zájmu, modlitba jako prosba má svou cenu, svou hodnotu v království Božím, v náboženské správě Církve, v duchovním řízení světa. Proto je třeba hluboké a opravdové modlitby. I modlitba, která se omezuje na prosbu o chléb a zdraví, klid a vnitřní radost pro unaveného člověka, bloudícího pustinou současných prožitků, je nejen dovolená, ale záslužná, je doporučována evangeliem. V ní nachází civilisace lásky svůj slovník.

Církev reformovala pečlivě a důstojně svou společnou modlitbu — liturgii — tím, že rozšířila a oživila její nejlepší texty, že zavedením běžné mluvy do bohoslužby zpřístupnila všem jejich smysl a že přizvala věřící k tomu aby se na bohoslužbě podíleli. Odpověď z naší strany musí být uvědomělá poslušnost. Uměná touha po bohoslužebných formách minulosti ani svévolné improvisace ve jménu "tvořivosti" neslouží opravdovému oduševnění nové generace ani té základní jednotě ducha a činu, již Kristus uložil své církvi (Mt. 18:10).

Modleme se usilovně, protože bouře dějin se denně stávají

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

vedl vás ke mně, by tato dle zákona Mojžíšova se vdala do své přízně. Nyní tedy nepochybuj, že ti ji dám."

A ujav pravou ruku své dcery dal ji do pravice Tobiášovy řka: "Bůh Abrahámův, Bůh Isákův a Bůh Jakobův, budiž s vámi, spojiž vás a splniž na vás své požehnání!" Vzavše pak list sepsali manželskou smlouvu. Potom hodovali a dobrořečili Bohu.

Raguel povolav k sobě Annu, svou manželku, přikázal jí, by připravila jinou jizbu. Tam uvedla svou dceru Sáru, která plakala. I těšila ji: "Buď dobré mysli, dcero má. Pán nebes dej ti radost za to, že jsi trpěla bolest."

Když povečeřeli uvedli k ní jinocha. Tobiáš rozpomenuv se na slova andělova, vyňal ze svého váčku částku jater a vložil ji na živé uhlí. Tu Rafael chopil zlého ducha a upoutal jej na poušti horního Egypta.

Tobiáš pak napomenul pannu: "Sáro vstaň a modleme se k Bohu dnes, zítra, a pozítřku, neboť tyto tři noci dlužno nám spojovati se s Bohem. Jsmeť děti svatých, proto nesmíme se spojovati jako pohané, kteří Boha neznají."

Oba tedy vstali a společně úpěnlivé se modlili, by se jim dostalo zdraví. Tobiáš se modlil: "Hospodine, Bože našich otců, chvaltež té nebesa i země, prameny, řeky i všichni tvoji tvorové, kteří v nich jsou. Tys učinil Adama z hlíny země a dals mu pomocnici Evu. A nyní, Hospodine, ty víš, že neberu si Sáru za manželku z žádosti, nýbrž jedině z lásky k potomstvu, by jím bylo velebeno tvé jméno na věky věkův." Sára pak se modlila: "Smiluj se nad námi a dej, bychom oba spolu zestárli!"

V době kuropění kázal Raguel povolati své služebníky a odešel s nimi kopati hrob. Řekl': "Snad se stalo i jemu jako oněm sedmi mužům, kteří k ní vešli." Když hrob vykopali Raguel navrátiv se k manželce své pravil jí: "Pošli jednu ze svých služebných podívat se, zdali nemřel, at' ho pochovám dříve než bude den."

Poslala tedy jednu svou služebnou. Ta vsedši do jizby nalezla je živé. I vrátila se a oznámila dobrou novinu. Dobrořečili tedy Hospodinu, totiž Raguel a jeho manželka Anna řkouce: "Dobrořečíme ti, Hospodine, Bože Israelův, že se nestalo, jak jsme se domnívali. Nebot' učinil jsi s námi dle svého mlosrdenství a zapudil jsi od nás nepřítele, který nás pronásledoval. Smiloval ses nade dvěma jednorozenci. Dej Hospodine, at' ještě dokonaleji dobrořečí a přinášejí ti oběť chvály tvé za své zdraví, by poznali všichni národové, že jsi ty samojediný Bůh nad celou zemí."

A hned kázal Raguel svým služebníkům zasypati hrob, který byli vykopali, dříve než nastane den. Své manželce pak řekl, by vystrojila hody a připravila všech potřebných pokrmů na cestu. Dal také zabíti dvě tučné krávy a čtyři berany a přistrojiti hody všem svým sousedům a přátelům.

Tobiáše pak zavázal Raguel přísahou, že u něho pobude dva týdny, dal mu polovici ze všeho svého majetku a dal napsati zápis, že druhá polovice, která zbude po jich smrti, dostane se ve vlastnictví Tobiášovi.

Tu Tobiáš povolal k sobě anděla, kterého považoval za člověka a pravil mu: "Bratře Azariáši, prosím tě, poslechni mé řeči. I kdybych ti dal sebe za nevolníka, nebudu hoden, abys mne opatroval. Přece však tě prosím, vezmi soumary a služebníky, jdi do medského města Rages ke Gabelovi, vrať mu jeho úpis, vezmi od něho peníze a popros ho, by přišel na mou svatbu. Víš zajisté sám, že můj otec počítá dny a budu-li prodlévati o jeden den déle, bude se rmoutit. Ty též vidíš, že mne Raguel zavázal přísahou a že této přísahy, kterou jsem mu zavázán, nemohu nedbati."

Rafael vzav čtyři z Raguelových služebníků a dva velbloudy, šel do medského města Rages, vyhledal Gabela, vrátil mu jeho úpis a vzal od něho všecky peníze.

Vypravoval mu též o Tobiášovi, synu Tobiášovu, všecko, co se stalo, a přivedl ho na svatbu.

Když vešel do domu Raguelova, nalezl Tobiáše za stolem. Tobiáš rychle vyskočil. Oba se políbili a Gabel se slzami v očích dobrořečil Bohu řka: "Požehnej tě Bůh Israelův, neboť jsi syn výtečného muže, spravedlivého, bohabojného, jenž dává almužny. Buď též požehnána tvá manželka a vaši rodičové. Kéž uvidíte syny své a syny svých synů až do třetího a do čtvrtého kolena. Požehnáno budiž vaše potomstvo od Boha Israelova, jenž kraluje na věky věkův!"

Když řekli všichni "Amen", počali hodovati a také tu svatební hostinu slavili s bázní Boží. Tob. 6. 6—9.

Veliké štěstí jest najíti hodnou manželku.

Tobiášova cesta nejenom, že minula bez nehody, ale pomocí andělovou a tedy řízením Božím přivedla zbožného mladíka k velikému štěstí. Našel hodnou manželku v dceři svého příbuzného Raguela. O Saře plnou měrou platila slova knihy přísloví: "Zdatnou ženu kdo nalezne? Nad skvosty z daleka cenu má." Př. 30, 10.

Manželství jest Bohem ustanovenou svátostí.

Svazek manželský byl ustanoven od Boha, aby byl kořenem malé společnosti, kterou nazýváme rodinou. Četli jsme v první knize Mojžíšově: "Stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil ho, muže a ženu stvořil je. Požehnal jim též Bůh, řka: Rost'te, množte se, naplňte zemi." Adam přijal Bohem mu danou manželku památnými, významnými a Duchem svatým vnuknutými slovy: "To jest konečně kost z mých kostí a tělo z mého těla. Proto opustí člověk otce svého i matku svou a přilne k manželce své, že budou dva tělem jedním." Četli jsme už s počátku v úvaze o nerozlučitelnosti manželství, že Ježíš Kristus povýšil svazek manželský na svátost, která začíná u oltáře a končí smrtí jednoho z manželů: "Nejsou tedy již dva, nýbrž jedno tělo. Nuže, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj." Mar. 10, 9. Svatý Augustin poukazuje na přítomnost Pána Ježíše na svatbě v Káni Galilejské a významně praví: "Proto ráčil Pán jsa pozván na svatbu přijíti, aby čistota manželská nabyla povzbuzení a aby svátost sňatku se ukázala."

Vzájemná láska manželů jest pramenem rodinného blaha.

Ustanovení svátosti stavu manželského měl Bůh na zřeteli blaho a štěstí člověka. Pramenem tohoto blaha a štěstí má býti vzájemná trvalá láska manželů Bohem posvěcená a požehnaná. Svatý Pavel svátostné spojení křesťanských manželů považuje za výstižný obraz tajemného a láskyplného spojení Ježíše Krista s Církví. Píše v listě k Efeským: "Muži, milujte své manželky, jakož i Kristus miloval Církev a vydal sebe sama za ni, aby ji posvětil, očistě ji křtem svatým, aby sám sobě představil Církev jako slavnou, jako takovou, která by neměla poskvrny ani vrásky neb něco podobného, nýbrž aby byla svatá a bezúhonná. Tak i mužové mají milovati své manželky jako tělo své. Kdo miluje svou manželku, sebe sama miluje. Nikdo zajisté nikdy neměl v nenávisti těla svého, nýbrž živí a chová je jakož i Kristus živí a chová Církev svou, poněvadž jsme údy těla jeho. "Proto opustí člověk otce svého i matku svou a přidrží se manželky své a budou dva tělem jedním." Tajemství toto jest veliké. Já však pravím s ohledem na Krista a na Církev. Ale také vy milujte jeden každý manželku svou tak, jako sebe sama. Manželka pak boj se muže svého." Ef., 25.—33.

Jak to vypadá ve šťastném manželství.

Slavný učitel církevní Tertullian nadšenými slovy velebí blaho spořádaného křesťanského manželství: "Kde naleznu slov, abych vypsal blaho manželství, k němuž svědectví dává Církev, jež zpečeťuje oběť Mše svaté, a utvrzuje požehnání, jež andělé ohlašují, a Otec nebeský platným činí. — Jaké to spojení dvou věřících, které poutá jedna naděje, tentýž slib, tentýž zákon, tatáž služba! Oba jsou spoluděliníci. Tu není různice ani podle těla ani podle duše. Oni jsou opravdu dva v jednom těle. Oni společně se modlí, společně se postí. Jeden poučuje druhého. Spolu kráčí do chrámu, spolu přistupují ku stolu Páně, v utrpení a strastech stejnou útěchou se posilují. Žádný se s ničím před druhým neskrývá, žádný se druhého nestraní, žádný není druhému obtížný. Manželka smí bez bázně nemocným a chudým přispěti k pomoci, nepřekáží se jí v službě Boží, neomezuje se její horlivost, její nábožná cvičení se neruší. Tu není tajného ukrývání, když se některý znamená svatým křížem, tu není ostýchavého díkučinění. Oba spolu prozpěvují chválu Boží, a počínají si jako o závod, kdo z nich nejlépe Boha dovede velebiti. Když Kristus takové vidí a slyší, raduje se z nich, uděluje jim svého požehnání. V takové rodině jest Jeho chrám. Kde jest Jeho chrám, tam jest i On, a kde jest On, odtud prchá všecko zlé. To uvaž! Když to všecko uvážíš, nebude ti zatěžko varovati se špatných příkladů."

Pokračování

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Nutnost Modlitby

(Pokračování ze str. 4.)

hrozivějšími a hrozivějšími. Ve světě je tolik krásných, nových dobrých věcí; musíme je podporovat. Ale jak mnoho jiných nových a hrozivých věcí visí nad dnešním neklidným, za požitkem se ženoucím a trpícím lidstvem! Nebezpečí je na každé straně; pro nás musí být pobídkou k odpovědnější, usilovnější a vroucnější modlitbě.

ch.

KATOLICKÉ UNIVERZITY V JAPONSKU

V Japonsku je celkem 36 soukromých univerzit. Nejdůležitější z nich je spolu s univerzitou Waseda a Keio i katolická "Sofia University", která má vůbec absolutní prvenství, pokud jde o vyučování cizím jazykům. Byla založena před 63 lety mezinárodní skupinou otců jezuitů a od té doby počet jejích studentů závratně vzrostl z původních 14 v r. 1913 na dnešních více než 8.000.

Na otázku, jakou má mít katolická univerzita náplň a zaměření, páter Josef Pittau, její nynější rektor, odpověděl: "Sophia je katolickou univerzitou, protože její metoda bádání a výchovný program jsou v souladu se základními křesťanskými principy."

To ovšem neznamená, že by se univerzita snažila, aby se na ni zapisovali a dostávali se pak na zodpovědná místa jedině katolíci. Ti zde tvoří ve skutečnosti jen menšinu.

Svým ústavem pro křesťanskou kulturu a teologickou fakultou dokazuje univerzita svůj svazek s Kristovým učením, ale návštěva těchto kursů je nepovinná. Jejich účelem je spíše oživovat a posilovat dialog mezi křesťanstvím a jinými náboženstvími a dále předkládat hodnoty evangelního poselství na akademické a vědecké úrovni.

CESTA DO VESMÍRU JE PŘÍTELA NA "BOŽÍ STOPU"

Není to žádná náhoda, že většina amerických astronautů (kosmonautů) se živě zajímá o náboženské otázky a někteří působí i jako kazatelé. Astronaut Pongue (jako člen posádky Skylab byl ve vesmíru 84 dní) označil hlásání evangelia za daleko smělejší a odvážnější věc než je let do vesmíru. Většina amerických astronautů, kteří letěli na měsíc, se vrátila na zem s daleko jasnější představou o Boží moci a s větším zážitkem Boží velikosti, prohlásil astronaut James Erwin. Ba i "otec kosmických raket" Werner von Braun poukazuje na mnoho skutečností, které jsou bez Boha Stvořitele prostě nevysvětlitelné. V jednom interview prohlásil: "Nedokážu si nijak představit stvoření bez plánu Stvořitele." — Von Braun pokládá víru za sourozence v úsilí probádat hlubiny pravdy. Náboženství se pídí po záměru Stvořitele, věda po zákonech stvoření. Věda může jen odkrývat, odhalovat a učit, jaké jsou exaktní fysické zákony, jež ovládají přírodu. Avšak někdo musel tyto zákony stanovit a vložit je do ní, dodal "otec kosmických raket".

Církevní zprávy

Vatikán: Od 13. dubna až do 14. května zasedá v New Yorku (již po 60.) Hospodářská a sociální rada Spojených národů. Sv. Stolici zastupuje delegace, jejímiž členy jsou mons. Di Filippo, prof. Des Marais a Dr. Giroux.

Vatikán: Číslo L'Osservatore Romano z 13. dubna dementuje kategoricky zprávu jednoho italského týdeníku o domnělých jednáních zástupce italské komunistické strany se zodpovědnými představiteli Sv. Stolice, jejichž předmětem jsou prý krajní pokusy o dohodu v otázce umělého potratu, projednávané italským parlamentem. Uvedené dementi připomíná: "Církev již několikrát zdůraznila — jak v papežských i koncilních dokumentech, tak i v prohlášeních biskupů své neodvolatelné odhodlání bránit lidský život již od chvíle početí: toto své odhodlání projevuje nejen v Itálii, nýbrž všude, kde se o této otázce diskutuje, jako např. ve Francii, Německu, Anglii a ve Spojených státech". L'Osservatore Romano dementuje i další tvrzení téhož týdeníku o pokusech o dosažení širší dohody a upozorňuje, že žádný zodpovědný zástupce sv. Stolice nebo italské církve nebyl nikdy pověřen udržováním tajných styků s komunistickou stranou, a že ve skutečnosti takové styky nikdy neexistovaly. Italští biskupové nedávno jasně prohlásili, že křesťanství a marxismus jsou teoreticky i prakticky neslučitelné, a podle této směrnice žádný křesťan nemůže být ani marxistou ani členem politických hnutí, vycházejících z materialismu a ateismu.

Worms: Mezinárodní charitativní hnutí "Stavitelský řád" se po mnoha letech poprvé zúčastní svými rakouskými a francouzskými dobrovolníky na některých projektech v Československu. Hnutí založil r. 1953 belgický premonstrát Werenfried van Straaten a sdružuje dobrovolníky, kteří po určitou dobu zadarmo pracují při stavbách kostelů, charitativních ústavů a přibytků pro chudé a potřebné osoby. Stavitelský řád se letos účastní na asi 100 akcích v Evropě.

Taizé: Jako v dřívějších letech i letos mnoho mladých lidí z různých zemí stráví velikonoce v ekumenické komunitě Taizé ve Francii, kde se věnovali hlavně rozjímání. Na druhou půli června připravuje tato komunita zvláštní setkání pro mládež od 15 do 17 let. Taizé je protestantský klášter, zaměřený ekumenicky.

Yaunde: V západoafrickém Kamerunu je nyní v prodeji gramofonová deska s 11 liturgickými zpěvy pro mši sv. Nahrál je sbor "San Kisito", řízený Abegou Owonem, který již složil na 150 chrámových písní. Tyto písně umožňují věřícím bezprostřednější účast při liturgických obřadech.

Spojené státy: Podle statistických údajů, vypracovaných pastoračním střediskem Josefistů ve Washingtonu, černoši tvoří pouze 2% severoamerických katolíků a pouze 4% černochů ve Washingtonu jsou katolíci. Katolická církev je tradičně silná ve městech a má tedy možnost evangelizovat tamní černochy, kteří nepatří k žádné církvi.

Švédsko: Švédští křesťané protestovali o velikonocích v kostelích proti pokusu natáčet pornografický film o Kristu v jejich zemi. V Dánsku a ve Francii tento pokus již ztroskotal pro rozhodnou opozici tamních věřících. Jménem švédských luteránů protestoval jejich arcibiskup Olof Sundby.

Německá dem. rep.: Katolické nakladatelství sv. Bennona v Lipsku oslaví 25. výročí své činnosti. Bylo sice založeno z podnětu 5 biskupů již v r. 1947, avšak vládní povolení k vydávání publikací obdrželo až r. 1951. Nyní má 80 spolupracovníků. Mezi jiným vydává např. Teologickou ročenku a vědeckou sbírku "Erfurtské teologické studie".

Varšava: Námětem homilií a pastýřských listů polských biskupů ve Svatém týdnu byly zejména kříž a utrpení. Kardinál Wyszyński upozorňuje nemocné, aby si uvědomili, že Bůh jim ve své lásce vyhradil zvláštní místo. Proto mají obětovat své utrpení za ty, kdo v jejich zármutku nikdo nepotěší; kdo trpí ve tmách nevěry a zla, děti, vyrůstající v prostředí, do něhož nemůže proniknout evangelium. Tarnowský biskup, mons. Sikorski připomíná v pastýřském listě, že Kristus uložil apoštolům hlásat evangelium všemu stvoření. Církev proto věnuje svou pozornost i tradičně katolickým zemím, ve kterých se však dnes šíří sekularismus a ateismus. Zdůrazňuje též, že každý věřící má být hlasatelem evangelia svým životem ve svém okolí.

San Francisco: Asi 1.200 delegátů z farností této arcidiecéze schválilo při svém nedávném setkání řadu resolucí. Týkají se zejména duchovní formace, obrany života, pastorace mezi mládeží, nezaměstnanosti, zločinnosti, postavení ženy v církvi a úsilí o mír.

Madras: Škola sv. Terezie z Lisieux pro slepé a hluché v tomto indickém městě dovršuje letos 50 let svého působení. Vedou ji misionářky Neposkvrněného srdce Mariina a navštěvuje ji nyní 220 nevidomých a 550 neslyšících.

Vatikán: Při středeční velikonoční generální audienci, které se zúčastnilo ve dvou etapách přes 10.000 věřících, sv. Otec zdůraznil, že význam velikonoc spočívá především v rozjímání o nejvyšších pravdách, týkajících se naší spásy. Tyto pravdy a skutečnosti lze shrnout do dvou krajně dramatických obrazů. Prvým je neblahý úděl člověka, způsobený dědičným hříchem a vlastními vinami, který lidem znemožňuje spasit se vlastními silami. Druhým je Boží zásah, který nám přináší spásu. Pavel VI. upozornil: "Vtiskněme si hluboko do duše tento dvojí obraz nejvyšších pravd, jež líčí náš úděl a nevýslovnou mocnou Boží dobrotu, právě o velikonocích, které jsou svátky naší spásy". V dalším citoval sv. Augustina, který shrnul dějiny lidského vykoupení do dvou slov: **"Bída a milosrdenství"**, tj. náš ubohý lidský úděl a spasitelná Boží láska; v tom spočívá i pochopení velikonočního dramatu. K tomu sv. Otec dodal: "Velikonoce se tak stávají úchvatným objevem Boží lásky skrze Krista a působením Ducha sv. Jestliže tímto objevem vzroste ve svědomí lítost nad nedůstojností našeho jednání, naplní nás zároveň i důvěrou a radostí a dokážeme znovu obnovit svůj synovský a šťastný vztah k Bohu. Zvláštní pozdravy věnoval Pavel VI. generálnímu představenému karmelitánů, páteru Thuisovi a představeným ženské větve tohoto řádu, dále zástupcům Národního svazu italských družstev, kteří přišli do Říma oslavit Velikonoční svátky družstevníka a konečně 2.500 studentům, účastníkům symposia, pořádaného Ústavem pro universitní spolupráci.

Řezno: Německý hudebník Willi Schneider složil mši sv. pro slepé hudebníky a zpěváky. Noty jsou tištěny Braillovým písmem. Skladatel, který je sám již skoro slepý, pracoval na této "Štěpánské" mši, jak ji nazval, asi rok. Přes 30 let byl varhanikem a sbormistrem v bavorském Waldmünchenu.

Kolín n. Rýnem: Letošní cena německého katolického tisku bude udělena novinářům Janu Walthofovi, Reinholdu Ibackerovi a Elmaru Bordfeldovi. Poslední z nich má na starosti německé vydání L'Osservatore Romano. Cena mu bude udělena za rozhlasový pořad "Dojmy z Milostivého léta". Ceny odevzdá vyznamenaným osobně kard. Döpfner 21. května v rámci Světového dne sdělovacích prostředků.

Alžír: Místní arcibiskup, kard. **Duval**, spolu s oranským biskupem mons. Laughouatem a hlavou tamních protestantů navštívili uprchlíky ze Západní Sahary, kteří dlí v Alžíru. Kard. prohlásil, že při tomto setkání viděl mnoho věcí, které ho hluboce dojaly a ujistil je svou solidaritou.

Tallahassee: Parlament severoamerického státu Florida zavrhl předlohu zákona o povolení eutanasie. Podle tohoto návrhu nevyléčitelně nemocní, starší 18 let, měli být oprávněni požádat lékaře, aby zastavili léčení. Několik dní předtím byl zavržen i podobný pozměňovací návrh ústavního zákona. Navrhovatel předlohy, Dr. Sackett byl ostře kritizován za své prohlášení, podle něhož by stát přerušením nákladného léčení těchto pacientů ušetřil mnoho peněz.

Řím: Jezuitský řád připravuje průzkumný studijní program o hromadných sdělovacích prostředcích a jejich uplatňování. Bude vytvořena pracovní skupina, která naváže styky s jednotlivými odborníky a jinými studijními skupinami v této oblasti. Výzkum bude mít mezinárodní ráz a bude se konat za spolupráce různých vědeckých oborů. První etapa tohoto průzkumu má trvat tři roky.

Bangui: Ve **Středoafrické republice** žije v současné době přes 360.000 katolíků, rozdělených do 5 diecézí a 83 farností. O jejich duchovní potřeby pečuje 15 domorodých kněží a 176 evropských misionářů za pomoci asi 50 bratří laiků a 280 řeholních sester. Jediným domácím biskupem je prozatím mons. N'Dayen, arcibiskup hlavního města Bangui. Palčivým problémem biskupské konference Středoafrické republiky je otázka dostatečného počtu kněžských a řeholních povolání. Italští misionáři kapucíni, zavedli na zkoušku v městě Ndim v diecézi Bossangoa, domorodý způsob řeholního života, který lépe odpovídá společenským zvyklostem a životní úrovni země. Nedávno otevřela biskupská konference v Bangui Sociální středisko, které bude koordinovat akce katolíků ve prospěch hospodářského a společenského rozvoje. Až do r. 1945 byla polovina škol vedena misionáři. I po znárodnění škol v roce 1962 zůstali misionáři na svých místech ve školství a některé řeholní sestry a bratři vyučují i na státních školách, protože není domorodých učitelů.

Francie, Metz: Podle údajů katolického týdeníku L'ami de foyers chretiens" pracuje v současné době ve Francii 750 dělnických kněží s plným pracovním úvazkem. Vlastní kněžské práci věnují svůj volný čas. 600 dělnických kněží pracuje ve stavebnictví, v kovoprůmyslu, v chemickém průmyslu a v dopravě. 140 kněží pracuje jako údržbáři a zbytek v jiných pomocných službách.

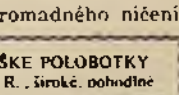
Belgie, Brussel: K 50. výročí smrti kardinála Merciera (1851—1926) vydá belgická pošta zvláštní známku s portrétem tohoto slavného kardinála v Malines. Jeho filosofická díla vycházejí z učení sv. Tomáše. Kardinál Mercier se stal uznávanou hlavou neoscholastické školy. Jeho pastorální spisy, kázání a přednášky tvoří několikasvazkové dílo. Byl znám jako organisátor "mechelnských rozhovorů s anglikány", při nichž vyjednával především s vedoucí osobností anglikánské delegace lordem Halifaxem o způsobu jak najít cestu k církevní jednotě mezi anglikány a katolíky. Ačkoliv byl tak učený a zbožný, dílo sociálního apoštolátu Msgr. a pozdějšího kardinála Cardijna ale vůbec nechápal.

Spojené státy: Mezinárodního eucharistického kongresu ve Filadelfii se zúčastní, spolu se třemi jinými sbory, též pěvecký sbor z východoberlínské katedrály sv. Hedviky. Vystoupí při různých obřadech a pobožnostech.

Indie: V brzké budoucnosti bude znovu zřízeno Indické sdružení pro katolický tisk, rozpuštěné před pěti lety. Rozhodlo tak asi 20 nakladatelů a redaktorů katolických časopisů na své nedávné schůzi v Bangalore. Předsedou obnoveného Sdružení byl zvolen páter Aguiar, redaktor katolického listu "Examiner".

Spojené státy: Žáci všech severoamerických katolických škol se 1. května modlili za úspěch letošního Mezinárodního eucharistického kongresu ve Filadelfii. Děti byly vyzvány, aby při této příležitosti samy složily modlitby s prosbami o různé milosti. Jejich prosby pak budou o prvé srpnové neděli odevzdány lisabonskému patriarchovi, kardinálu Ribeirovi, který je pak položí k nohám Fatimské Panny Marie. Delegát "Modréarmády Fatimské Matky Boží" již vyzval severoamerické katolické studenty, aby 1. května všichni vydali svědectví o své víře.

Švýcarsko: Ve čtvrtek 22. dubna byla zahájena v Ženevě konference o doplnění mezinárodních konvencí na ochranu válečných obětí. Svolala ji švýcarská vláda na žádost Mezinárodního výboru Červeného kříže a účastní se jí zástupci skoro ze všech zemí. Budou diskutovat o schválení dvou dodatečných protokolů, které mají být připojeny k Ženevské konvenci z r. 1949. Bere se v nich zvláštní zřetel na raněné, nemocné, na ochranu lékařského personálu, novinářů a jejich žen i dětí, jakož i na případný zákaz některých zbraní a prostředků hromadného ničení.

MUŽSKÉ POLOBOTKY
z Č. S. R., široké, pohodlné
$17.98

Též papuče, pantofle a pracovní boty.
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů;
pozorně snažívé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Ze sjezdu Československé národní rady americké

Sjezd ČSNRA, který se konal ve dnech 10. a 11. dubna v sále Lincoln Federal bance v Berwynu, byl pracovním sjezdem, na který přijeli delegáti oblastí a odboček: Jan Babinec za newyorskou oblast, br. Martin Hrabík za Krajanský výbor v Clevelandu, br. Pavel Šturman, předseda washingtonské odbočky, a ses. Anna Faltusová, členka výboru pro zahraniční záležitosti, br. Antonín Čech, předseda Amerického sdružení Masaryk v Owosso a br. Dr. Jan Sklenář, místopředseda odbočky Detroit, a br. Boris Rajek, předseda odb. Los Angeles. Chicagská oblast byla početně zastoupena delegáty odboček Dr. Milada Horáková, Západní předměstí, 28. říjen, Gen. Štefánik, Jan Masaryk, Mistr Jan Hus, Jan Kollár a Gamma a delegáty zapojených členských místních organizací. Členské národní organizace zastupovali: br. James Krákora, gen. taj. ČSA; Martin Hrabík, Krajanský výbor v Clevelandu; Adolph Cierný, Slovenský Sokol; Dr. Jan Micka, SVU; Dr. Antonín Hřebík, Sokol v zahraničí. Mezi hosty byl Anton Jurčík, předseda vydavatelství Hlasatele; br. Ing. Vl. Richter z Čs. Orla v exilu; br. pluk. gšt. Oscar Pejša ze Svazu čs. důstojníku v exilu, odbočky gen. H. Piky, a Bohumil Laštuvka.

Sjezd přivítal br. Dr. Mikuláš Ferjenčík. Předsedou sjezdu byl zvolen br. James Krákora, místopředsedy br. Martin Horák a Dr. Antonín Hřebík. Zapisovatelkou ses. Vlasta Matelová a druhým zapisovatelem Dr. Vratislav Chalupa.

Zprávy podali: předseda Ferjenčík, místopředseda Ing. Štefan Papánek a br. Hrabík z Clevelandu, pokladník br. Miroslav Mejzr a celkovou finanční zprávu br. Krákora, proslov o dnešní světové situaci tajemník br. Dr. Chalupa, o zahraničních záležitostech a činnosti Rady místopředseda ČSNRA a předseda výboru pro zahraniční záležitosti br. Dr. František Schwarzenberg, o publikacích a financích Rady Vlasta Vrázová, tiskovou zprávu podal br. Šalamoun, organizační zprávu br. Eduard Dellin, zprávu chicagské oblasti br. František Kalkus, za sociální výbor ses. Olga Kovářová, za úřadovnu ses. Marie Langová.

Z přítomných delegátů byli jmenováni členové výborů pro stanovy, finanční, tiskový, organizační, sociální, zahraniční a nominační. Delegáti ve sjezdových výborech pak posoudili předložené zprávy, o kterých se debatovalo na nedělním zasedání. Byla uznána obětavá práce úředníků a úřadovny a přijato s povděkem, že jsou i nadále ochotni pokračovat ve svých úřadech. Až na dvě změny v předsednictvu (jeden pro nemoc, druhému nedovoluje večerní zaměstnání) byli zvoleni: Dr. Mikuláš Ferjenčík, předseda, Martin Hrabík, prof. Schwarzenberg a Štefan Papánek, místopředsedové; Dr. Vlastislav Chalupa, tajemník; Miroslav Mejzr, pokladník; Dr. Karel Kohler-Rausch v Chicagu a Dr. Josef Hašek ve Wash., právní zástupci. Členové předsednictva jsou: Eduard Dellin, Josef Jakl, František Kalkus, Karel Kohler-Rausch, Štefan Kopecký, Olga Kovářová, Alois Šalamoun, Františka Uhlířová, Vlasta Vrázová. Revisoři účtů: Stanislav Brym a Jan M. Richard. Za Pacifickou oblast: Boris Rajek a Jiří Špánek; Michigan zatím neobsazen; za Cleveland Martin Hrabík a James Kocián; za New York Jan Babinec a Andrew Valušek; za Chicago, Milada Ferjenčíková a Stanislav Jančík.

Sjezdu se účastnil jako po všechna léta Dr. Jan Papánek, čestný člen Rady, který podal přehled dnešního světového dění s důrazem na vývoj v Československu. Text bude uveřejněn v plném znění.

Průběh sjezdu byl důstojný, jednalo se kladně o závažných věcech. Ve vedení, zásadách a cílech Rady nejsou žádné změny. Bylo odhlasováno zaslat telegram loyality presidentu Spojených států, což je tradicí Rady, a protestní dopis do Bílého domu proti Sonnenfeldtově doktríně.

Slavnostního rázu dodalo sjezdu slavnost na počest gen. Jana Slezáka, kterému sjezd udělil čestné členství. V sobotu večer byl uspořádán banket ve velkém sále Staré Prahy, kterého se zúčastnili ve velkém počtu jeho přátelé Slováci a Češi, aby vzdali poctu tomuto muži, který dosáhl vysokých hodností ve vládě a četná uznání a přitom si zachoval vřelý poměr k československým přátelům. Ve své odpovědi děkoval Radě a vzpomínal nejen svých začátků v Americe před šedesáti lety, zajímavých zkušeností z doby svého působení v ministerstvu obrany, ale hlavně svých citových vztahů k rodné zemi, a projevil svou pevnou víru v obnovení samostatného československého státu.

Krajanské veřejnosti.

Náš letošní sjezd Československé národní rady americké se koná v roce dvoustého výročí vzniku Spojených států. Proto s obzvláštní vděčností vzpomínáme, kolik nespravedlivě utiskovaných či pronásledovaných lidí z celého světa také z vlasti našich předků nalezlo útočiště a možnost nového, úspěšného života v této zemi svobody, spravedlnosti, rovnosti před zákonem a také pozemské hojnosti.

Současně si uvědomujeme s oprávněnou hrdostí, do jak značné míry právě přistěhovalci z naší vlasti přispěli k velikosti této země a jak významný byl jejich přínos kulturní, vědecký, umělecký a mravní. Se zadostiučiněním si připomínáme, kolik toho naši lidé vykonali pro hospodářský a sociální rozvoj Ameriky, pro výchovu těla i ducha, kolik obětí naši lidé přinesli při budování a při obraně této země. Hlavně jsme si vědomi, jak značně přispěli naši lidé svým odkazem svobodného demokratismu k budování svobodných zřízení této země. Víme dobře, za co za vše vděčíme Americe a stejně dobře víme, zač Amerika vděčí nám.

Pro mnohé z nás, americké občany československého původu, byla Amerika zemí zaslíbenou. Dnes jsou ovšem Spojené státy novou vlastí nás všech. Máme tedy právo i povinnost pozvednout svůj hlas. Našeho hlasu je zapotřebí, aby si všichni naši spoluobčané konečně uvědomili, že ta svoboda, za kterou jsme sem všichni přišli, je dnes ohrožena zevnitř i zvenčí a to větší měrou, než kdy byla ohrožena po dobu celých dvou uplynulých století. Dobře víme, kým tato naše svoboda je ohrožena. Původ tohoto vážného nebezpečí je tentýž, který připravil naše bratry a sestry v Československu, spolu se všemi lidmi, žijícími v ostatních porobených národech, o jejich lidská práva, o svobodu a o možnost uplatnění vlastní vůle. Je to komunismus, který nyní chce pohltit též Afriku a dosud svopozvednout svůj hlas, aby ti, i tento náš světadíl. Musíme pozvednout svůj hlas, aby ti, které jsme zvolili či které letošního roku zvolíme do vedoucích postavení, tomuto nebezpečí účinně čelili.

Aby tento náš hlas byl slyšen, potřebujeme spolupráci a pomoc vás všech. Podpořte prv to svoji Československou národní radu americkou.

Jistě všichni v tomto roce slavného výročí utvrdíme ve svých srdcích zděděnou úctu k člověku a jeho nezadatelným právům, zaručeným naší dvousetletou ústavou. Obnovíme svoje odhodlání, uchránit Ameriku před rozkladem zevnitř a ohrožením zvenčí. Postaráme se o to, aby náš národní odkaz, který jsme si z domova přines-

Jaroslav Orlický:

BRAMBORY NEJSOU . . .

V Československu se všechno plánuje. Naplánoval se i nedostatek bramborů. Za starých zlých časů — jak o nich komunisté rádi mluví — učily se děti říkánce: "Brambory, brambory to jsou boží dary; boháč i chudina má celá rodina." Brambory po zavedení jejich pěstování v Evropě staly se základní potravinou, které byl vždy dostatek a zaháněla se pomocí nich metla hladu v Evropě. Brambor je plodina, která ve svém výnosu mívá velký výkyv. Při dosažení optimálních faktorů podporujících jejich výnos je úroda bramborů přímo pohádková. Stačí však třeba jen přílišné sucho v době, kdy brambory nasazují hlízy, a je výnos brambor minimální. Nebo přílišné vlhko před a při sklizni a bohatá úroda se promění v odporně páchnoucí shnilotinu.

Na československých polích se dnes rodí všechno podle předem stanoveného plánu. Naplánuje se kolik je třeba bramborů k výživě obyvatel, kolik jich je třeba pro přiští sadbu, na škrobovou moučku a na výrobu lihu. Páni plánovači vypočítají podle průměrného výnosu, kolik hektarů se bramborami osázi a robotníci na polích poslechnou nadřazené dráby a splní plán. Nedalo by se vyčítat, že se nepoužije dosti hnojiv ani že se nešlechtí sadba. To vlivem předkomunistického zemědělského výzkumnictví je v Československu v pořádku. Československé výzkumnictví nebylo postiženo řáděním sovětského šarlatana Lysenky. U nás výzkumnictví vedli vědci světového jména. Zemědělskou ekonomii řídili lidé vedení snahou vyrobiti co nejvíce, aby se zemědělská složka v národě podílela co možná největším příspěvkem na růstu národního produktu. Docházelo k nadvýrobě, ale nic se nezkazilo. Brambory se přeměnily v líh a motorová vozidla za první republiky byla poháněna přídavkem bramborového lihu v benzínu. Neexistovalo, aby nebylo dostatek sadby. Každý hospodář si přesně stanovil, kolik bude sadby potřebovat a vždy ji také měl. Dnes není sadba. Stát je hospodář. Nezajistil sadbové brambory. Rozkázalo se osázet více hektarů brambory. Nevolníci by splnili plán, ale schází jim bramborová sadba. Tak vypadá úspěšná komunistická zemědělská politika v praksi. V zemi, kde zemědělec, dokud byl svobodný, sklidil tolik brambor, že bylo dostatek pro konsum, pro krmení prasat, na škrob, líh i pro motory, dnes není dostatek brambor k sadbě.

Brambory nejsou k dostání ani v druhém vydání. Lidé, kteří brambor jako pokrm v lásce neměli, rádi si sáhli po vepřové pečínce. V Československu se prasata krmila brambory. Brambory v druhém vydání nejsou k dostání. Vepřové maso není na trhu. Podle novin, rozhlasu a statistik si komunisté v zemědělství velmi dobře vedou. Návštěvníkům z ciziny se chlubí i dobře zařízenými velkovýrobnami vepřového bravu. Pěkné stáje, krásná čtyřnohá prasata neznamená ještě nasycený domácí trh. Čísla se lehce píší, obrázky snadno malují, ale fotografie živých prasat konsumenty nenasytí.

Československo mělo nejlepší předpoklady pro úspěšnou zemědělskou výrobu. Komunistická vláda zbavila československé zemědělství hospodářů. Povýšila sama sebe za hospodáře. Nedaří se zemědělství tam, kde se uplatňují teorie Marxe-Engelse a Lenina. Roste jedině tam, plní-li se faktory, kterých je třeba k růstu, zráni, sklízení a ošetřování. Nevolníci na polích se přičiňují, ale výsledek jejich práce stát špatně obhospodařuje. 30% obilí se zkazí na sýpkách, nejsou brambory k sadbě, není vepřové maso — to je obžaloba systému. Ten je zodpovědný za všechny nedostatky. Vzal si na svá bedra úlohu hospodáře, ale hospodařit neumí. Svoji povinnost nesplní. V řádné společnosti, kdo na sebe vzal zodpovědnost a nesplní ji, podléhá trestu. V komunistickém státu nelze trestat vládnoucí vrstvu a tak za jejich neschopnost jsou trestáni bezbranní občané.

li, žil a kvetl dále a obohacoval i v budoucnu kulturní, hospodářský a veřejný život Spojených států. A ze všeho největší úsilí vynaložíme k tomu, aby za pomoci všech lidí dobré vůle na celém světě mohl dnes ujařmený lid v Československu opět sám sobě svobodně vládnout.

Československá národní
rada americká.

V Chicagu, dne 11. dubna 1976.

—1945— 12. MAJA —1976—

BOĽNA ROZPOMIENKA

Deň 12. mája 1971 prináša nám bolnú rozpomienku, lebo je tomu práve 31 rokov, čo sa s nami navždy rozlúčila naša drahomilovaná matka, babička, prababička a praprababička

MARIA HELEGDA

a teraz tíško odpočíva na cintoríne Vzkriesenia Pána.

Dnes je tomu 31 rokov
čo prežili sme búrku
najhroznejšiu,
lebo neuprosná smrť
urýchlila skon Tej,
ktorá nám bola najmilejšia.

Tie krásne chvíle nevrátia
sa viac,
keď šero večera rozostrie
sa vôkoľ . . .
My tešíme sa spomienkami,
tým utišujeme nesmierny
náš bôľ!

K úctenin Tvojej svetlej pamiatky venujú:

MARIA IFFLAND, ROZALIA TOMAS a ANNA, zas. dcéry; **KAROL IFFLAND a JAN TOMAS,** zaťovia; **AMALIA RYPL** s manželom **FRANKOM, a JOAN** s **ARLENE TOMAS,** vnúčata; **CELINE a ROBERT RYPL,** pravnúčata, a prapravnúčata.

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLA.

P.b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři, dnešní mé vzpomínky patří všem babičkám a dědečkům, čtenářům Hlasu Národa.

Šedivá a životem shrbená postava babičky je obrazem vlídné lásky snad pro každého z nás. Ten, kdo ztratil v dětství babičku či dědečka, má jistě oprávněný pocit, že byl o něco vzácného a drahého ošizen.

Zůstala postava babičky a dědečka laskavými a rány hotila a vybledla během času. Jak to vypadalo vlastně ještě né tak dávno a hlavně v době našeho dětsví, je dobré si to připomenouti. V rodině měl hlavní slovo děda jako patriarcha, jako vlastník usedlosti, nebo dílny, a hospodář přes to, že již trávil svůj život na výměnku. Ostatní v rodině měli svou úlohu pracovní, ale vše se dělo v rámci a ku prospěchu rodiny. Děti pobývali prakticky celý den s rodiči, zvláště na farmách a rolnických usedlostech. Pracovaly společně s dospělými a společně s nimi trávily značnou část volného času v rodině a obci. V rodině byly vykonávány i jednoduché formy spravedlnosti, na to stačila tatínkova rákoska. Rodina také pečovala o nemocné a práce neschopné členy rodiny. Jednotliví členové rodiny nacházeli v rodinném kruhu nejen jistotu života, ale těmito nepsanými, ale vždy i stabilitu manželství. Nad dodržovanými zákony bděli babička s dědečkem. Tomuto rodinnému souladu zasadila na počátku tohoto století a zvláště po druhé světové válce vznikající modernisace smrtelnou ránu, ve většině případech. Výrobní činnost se přemístila z rodinných dílniček do továren a velkých dílen. Následkem toho jsou všechny tři generace od sebe odtrženy, nejen prostorově, hospodářsky, ale i sociálně. Rodiče bývají většinu dne nepřítomni, staří rodiče, babička s dědečkem žijí jinde a děti buď ještě chodí do školy anebo pracují ve vzdálených městech. Konec tradiční rodiny znamenal nejen konec vedoucího postavení starých rodičů, ale také ústup z rodinné oblasti a celkový pokles jejich autority a prestiže u mladých lidí. Dříve byl dědeček souborem životních zkušeností a znalostí. Babička, to byl strážný andělíček.

Oba byli studnicí a zásobárnou lidské moudrosti. Dnes se mladí lidé nejdou poradit s moudrým a zkušeným dědou, ani s laskavou a vše znalou babičkou, ale svoji moudrost čerpají z různých magazínů a naslouchají řečem demagogů. Jaká je budoucnost starých rodičů, stále se hovoří o tom, že jedním z nejdůležitějších úkolů rodiny je výchova dětí. Děti je nutné vybaviti do života zkušenostmi a základním chováním v lidské společnosti. Děti musí být varovány přede vším, co by zničilo jejich mladý život, a to jsou drogy, alkohol a nezřízený život. Dědeček a babička, to jsou osoby, u kterých se děti nejlépe naučí chápat křesťanský život a jak se chovat ke všem lidem svého okolí. Dědeček a babička je sjednocují s ostatními příbuznými a tím udržují rodinu pohromadě. Setkání s příbuznými vytváří u dětí pocit rodinného přátelství a lásky. Nesmíme podceňovati tyto pocity, neboť jsou spojeny s rodinným krajem, domem, lidmi, a vytvářejí základ pojmu domov—vlast. Hlavní zásluhou dědečka a babičky je to, že v mnoha případech ještě dnes, děti mají pocit citového bezpečí, jistoty a prostředí, v němž ví, že jsou členy rodiny a že jsou přijímány vždy s láskou. Musí se také říci, že v mnoha případech babičky měly příliš rády svoje miláčky a že jim dovolovaly a využívaly svých privilegií dovolit, co nepovolil tatínek a maminka. Dítě správně oceňuje, že se u babičky může déle dívati na televizi než doma. Že si může dovolit více, než by dovolil tatínek a že se u babičky nemůže dostat do potíží, které by skončily výpraskem. Ale i to nesmíme odsuzovati, ač se nám to zdá nevýhodné. Podívejme se na vše očima dětí: laskavá a vlídná babička je dětem osobou, která jim poskytuje pocit úlevy z rodinné disciplíny. Vytváří dětem útulek, kam se možno uchýlit, když v rodině není něco v pořádku a když dítě potřebuje pomoc. Může-li svůj volný čas trávit u takového dědečka a babičky, působí to na ně blahodárně. Ovšem vše musí mít své meze, láska a obětavost dědečka a babičky nesmí podrývati autoritu rodičů. Toho jsou si staří lidé vědomi, a když vnučka či vnuk nedbají, či nechtí dbát rad a poučení, dovedou si s nimi dobře poradit. V každém případě babička a dědeček patří být v rodině, třeba že nemohou plně nahradit rodiče, vždy pomáhali ve výchově svých vnuků a vnuček, neboť k tomu mají předpoklady dlouho-leté zkušenosti. Věřím, že my všichni, kteří jsme dnes dědečky a babičkami, vzpomínáme na svá léta mládí, kdy naši dědečkové a babičky, kteří již dávno spí svůj věčný spánek, byli naší radostí, oporou a učiteli. Babička ve většině případů, kdy maminka byla přetížená prací, nás učila spínati ruce v modlitbě a dědeček, ten vždy v neděli připomínal: "tak, děti, připravit se na nedělní mši svatou. Vážená redakce, milí čtenáři, končím své vzpomínky, všechny vás pozdravuji a prosím o modlitby za staré a nemocné, a pomdleme se za dušičky našich babiček a dědečků. Bůh vám všem žehnej! Pán Bůh zaplať neznámému čtenáři Hlasu národa, který mně poslal šek na 20 dolarů. Šek byl podepsán čtu Hlas národa.

Karel Pekárek.

BALTIMORE, MD.

Ctěná redakce a milí čtenáři, v Baltimorském News-American 5. letošního dubna byla zpráva, že blahořečený biskup John N. Neuman C.S.S.R., čtvrtý biskup filadelfie, rodák český jest na řadě, aby byl prohlášen za svatého prvního muže Ameriky. Zpráva Vatikánu oznamuje, že medical commission potvrzuje zázračné uzdravení rakovinové nemoci filadelfského mladíka, který se modlil u hrobu Neumana v kostele Zaručení tohoto zázraku jest jediný a poslední krok ku prohlášení za svatého. Tři zázraky byly uznané církevní autoritou. Jan Nepomuk Neuman se narodil v Prachaticích v Čechách dne 28. března 1811. Když byl v pražském semináři, rozhodl se býti missionářem v Americe. Přijel do New Yorku a byl vysvěcen na kněze 25 června 1836. Po čtyřech letech vstoupil do Congregace Most Holy Redeemer a složil své řeholní sliby 16. ledna 1842. V březnu 28. 1952 v den svých 41. narozenin, byl concecrován na Biskupa města Filadelfie. Jako Biskup Neuman se obětoval k podpoře dobročinnosti, uctivosti, chudobě a lidskosti, utrpení chudého lidu. On založil 40-hodinovou pobožnost v diecésních institucích zde v Americe. Zakládal kat. školy, založil Třetí Řád sv. Františka ve své diecése. Neustále kázal a zpovídal ve zpovědnicích, a též bez obtíží vykonával dlouhé cesty za každého počasí ku zachránění duše. Jeho svatá úmrtí bylo 5. ledna 1860. Jeho kněžské sliby složil zde v Baltimore roku 1848. První Redemptorista vysvěcen zde v Americe. V letech 1840 mnoho německého lidu sem přijelo za lepším žitím zde v Baltimore, ale byli jaksi zklamáni jiným nářečím a postavením. Neuman se utkal s tímto předmětem a pracoval ku založením přistěhovatelské osady - kostely a školy, v posledních 1840-ceti letech založil řád Redemptoristu předcházejícím osadních škol postupem. V Baltimore sloužil dvěma německým osadám, Sv. Jakuba Aisquith a Eager Streets, a Ss. Alfonse Park Ave. a Saratoga Str. Sloužil jako Hlava Řádu Redemptoristu a vysvěcen na Biskupa. Arcibiskupem Francis Patrick Henrick roku 1852. Biskup Neuman sloužil jeho episcopacy ve Filadelfii, založil 80 osad v letech, když toto město bylo hodně zaplněno přistěhovalci z Evropy. Biskup se naučil šesti moderním jazykům, takže mohl mluviti s každým v jeho řeči. Zásluhou jeho jest založení učitelských Řádu sester a bratří v jeho diecési, zároveň Sisters of Notre Dame de Namur. Křesťanští Bratří a Bratří sv. Kříže a Sester, Immaculate Heart Sisters. On založil sesterský Řád Mercy v této zemi. Zda-li bude Neuman prohlášen svatým, tak bude třetím svatým zde v Americe. Prvním svatým má býti jmenován Frances Kavier Cabrini, rozená v Itálii a stala se U.S. Citizen. Elizabeth Ann Setou - the first American born Saint, byla vyhlášena za svatou loňského roku. — Vyňato z Baltimore News American 5. dubna 1976.

S přáním všeho dobra všem lidem dobré vůle.

Jsem Váš FRANK CHYBA
a rodina.

Děkuji za upozornění pane Louch, že čtete moje dopisy.

CHATHAM, KANADA.

Po dlouhé zimě, kterou jsme měli v Kanadě, těšíme se už z jara a teplého počasí. Už jenom vzpomínáme na velké hromady sněhu a velkou ledovatku v březnu, která nadělala milionové škody, zvlášť ovocné sady byly na ¼ polámané. V městě Chatham bylo tolik polámaných stromů, že město to nemohlo za celý měsíc odvést a vyčistit. Takové zkáze se nedá předejít. Nebude to dlouho trvat a možná budeme nadávat, že je moc teplo. Letos v létě budeme mít v Kanadě světovou Olympiádu v Montreálu, kde se konají na plno přípravy, které stojí miliony dolarů. Jen aby to dobře dopadlo, v Americe plánují oslavy 200 let trvání Spoj. států. V městě Filadelfii se bude konat Eucharistický kongres. Jistě to bude největší mohutná slavnost za účasti velkého množství věřícího lidu. I Čechoslováci půjdou průvodem do katedrály, kde je pochován biskup Neumann, rodák z Prachatic v Čechách, kde bude koncelebrována mše sv. ndp. biskupem Mořkovským z Texasu. Komu je to jen možno, zúčastněte se, rádi bychom viděli i mládež v krojích a dechovou hudbu v průvodu, aby bylo vidět, že Čechoslováci žijí v Americe a v Kanadě, obvzláště když naši doma ve staré vlasti nemchou v procesí oslavovat veřejně Krista Krále. Nezapomeňte též, že 12. — 13. června se v Chathamu bude konat pouť ke sv. Antonínku. Zdá se, že bude v průvodu více krojované mládeže, i mnoho víc tanečníků na odpoledním národopisném programu.

Už se na to těšíme, že uvidíme svéráz Mor. Slovácka.

Na ukončení Vám všem čtenářům posílám milý pozdrav, i ctěné redakci. Bůh Vám žehnej!

Antonín Vajdík.

Canada:

Ctěná redakce, s radostí vám posílám předplatné na naše novo-staré katolické noviny Hlas Národa. Jsem opravdu šťastna, že budu mít dále co číst. Katolík jsem odebírala od začátku a proto mě těší, že naše české katolické noviny nezaniknou, čehož jsem se zpočátku obávala. Posílám $20.00, patnáct dolaru na

RHEUMA-ARTHRITIS

koho trápí, jistě rád si přečte, co píší spokojení naši zákazníci. Pošlete zase kombinaci BOL-VEN, ZDRAVI-TAMIN a MORAVIA liniment, poněvadž jen tyto nine chrání od nastuzení a bolestí jako z rheuma-arthritis i ztuhlých kolen a bolesti povrchových nervu, píše A. Lasanowich, Holyoke, Mass. — Nebo: Jsem vděčná za tak silný arthritic pain reliever. Vyzkoušela jsem všechny možné masti a liniments, ale žádny není jako ten skoro zázračný MORAVIA liniment. — A. Mashada, Felton, Cal.

V našich nových cenách je již započtena částečně zdražení léčiv a poštovného:

ZDRAVI-TAMIN na krev a sílu na 5 týdnu užívání je teď $4.26, . . . větší na 10 týdnu $7.30, . . . čtvrlék BOL-VEN tablety na 5 týdnu $3.20, na 10 týdnu . . . $6.40. — Koncentrovaný MORAVIA Extract na 1 pintu linimentu je, bohužel, už $4.50 a na quart $7.50. — DANUBE pročišťujíci tablety z léčivých bylin na 50 dnu $2.80. DANUBE na 2 měsíce $3.90. — Menší Kombinace 1 BOLVEN a 1 velký ZDRAVITAMIN je $10.50. — 2 BOLVENY a 1 ZDRAVI-TAMIN velký $13.70. — Kombinace: 1 Bolven, menší Zdravitamin a menší Moravia liniment $11.90. **Ostatní kombinace si lehce spočítáte sami.**

V těchto cenách je už započteno jen částečné zdražení léčiv a kosmetik i zdražení poštovného třetí třídou (pomalejší). Touto pomalou poštovní třídou budeme teď posílat všechny balíčky. — Chcete-li to míti rychlou poštou do šti dnu, připočtěte sami na každý jednotlivý kus tolik, kolik považujete za rozumný příplatek. Při objednávce za 20 dolarů nebo více připočítejte na rychlou třídu $2.50 a při objednávce do 30ti dolaru nebo více $3.00.

Přiložte cash (neztratí se), money order, šek nebo na COD. Posíláme také do Kanady, ale ne na COD. Do Evropy odešlem to za vás, když připojíte $3.00 na air mail. Objednejte s důvěrou a zárukou spokojenosti ještě dnes!

LAGUNA-pětivitamínový, výživný, krášlicí a rychle hojící pro dospělé ženy i muže, mladistvé i děti, s velkým obsahem E-vitamínu nemastný krém na den zůstává za $3.50, ale přidejte 50c na rychlou — 1st class — poštu. — LAGUNA-neobvykle omlazujíci, výživný, lehce mastný (Anti-wrinkle) noční krém, nová formule s E-vitamínem a dvěma jinými na různé vady pleti a vrásky také $3.50 a přidáte 50c na rychlou — 1st class — poštu. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. Objednejte s důvěrou a zárukou účinnosti — ještě dnes!

European Drugs, Dpt. 6, P.O. Box 927, Laguna Beach, Calif. 92652

předplatné a $5.00 na podporu tisku..

Srdečný pozdrav všem vedoucím a všem zaměstnancům tiskárny,

Vaše odběratelka
Marie Hrnčiřík
Leithbridge, Alta.

Ctěné vydavatelstvo Hlasu Národa.

předně přijměte pozdrav a zároveň posílám předplatné $16.00 a jeden dolar na inkoust. Ta anglická příloha by tam pokud se mne týče nemusila být. Když český časopis, tak tam má být vše české. Anglických časopisů máme v Kanadě dost. Jestli moje mínění není správné, tak mi odpust'te.

S pěkným pozdravem,

Josef Vítek
Viking, Alta.

Ctěná redakce Hlasu Národa:,

s posláním našeho předplatného a malého příspěvku na tiskový fond, chci vám napsat, že jsme rádi, že jste se ujali těžké povinnosti udržet český tisk. Přejeme vám, já i moje manželka hodně zdraví a trpělivosti, abyste vydrželi aspoň tak dlouho jako Katolík. Odebírali jsme jej více než 20 let a byli jsme vždy rádi, když přišel a kdyžsi to trvalo více než 10 dní. Pošta je zde velmi liná. Již to tu vypadá tak, jak se toho dožadovali u nás komunisté, než se zmocnili všech podniku: "2 hodiny práce a 8 hodin poledne". Ted' mají všechnu moc v rukou a tak si to mohou uskutečnit..

Pozdravujeme všechny ochotné a obětavé pracovníky a přejeme vám hodné úspěchů.

Tony a Heda Lekešovi,
Toronto.

Vážení v redakci,

zasílám $40.00 na předplatné 1976 a zbytek je na tiskový fond. Můj manžel odebíral Katolík od té doby, co jsme přišli do Kanady, t. j. 25 let. Před dvěma lety zemřel a já nevím jak dlouho tu ještě sama zůstanu, ale vynasnažím se za sebe najít jiného předplatitele. Zatím pokud vím, moji známí všichni Katolík odebírali.

Přeji všem Čechům, aby se časopis Hlas Národa uchoval, co možno nejdéle.

S krajanským pozdravem,
Božena Hladíková,
Toronto.

Vážená redakce,

opožděně, ale přeci — posílám i já své předplatné. Omlouvám se, ale manžel byl v nemocnici, kam jsme jej odvezli zrovna na sv. Štěpána, kdy si při odhazování sněhu, přivodil opakování trombosy. Nebyla to tak zlá nemoc, ale přeci jen mi to pocuchalo nervy, protože minulý rok byl u nás ve znamení nemocí a u mne to nechalo následky hlavně po stránce nervové. A tak i nyní byly moje myšlenky všude jinde, než tam kde měly být. Posílám vám $20.00 na předplatné a $15.00, které mi pro vás dala moje nevěsta, se kterou bydlíme pod jednou střechou a která čte váš časopis se mnou. Ona si však nepřeje, abyste časopis posňali také jí, protože jeden nám úplně stačí—ráda by vám však také pomohla. Tož přijměte tuto naši malou pomoc a Bůh vám žehnej. Hlas Národa chodí k nám nyní pravidelně a líbí se nám a tož: hodně pracovních úspěchů a Bo-ží milosti a hodně zdraví vám všem.

Srdečné pozdravy za sebe a celou svou rodinu

vaše Zdenka Večeřová

Milá paní Večeřová,

upřímně zaplat' Pán Bůh za vaše předplatné a Vaší snaše za velkodušný dar na tiskový fond. Tak se nám to líbí, když pod jednou střechou dvě generace svorně čtou Hlas Národa. Hodně zdraví a Božího požehnání vám přeje

redakce

Ctěná redakce,

počkejte trochu, jen co si oddechnu, tak vám povím, proč přicházím. To víte než se vyhrabe babka, která má půl osmého křížku za bebou z těch závějí, tak se zadýchá. Ted' vám povím, proč přicházím až z Kanady. V první řadě vám gratuluji k vydávání nového časopisu. Jak krásně jste se představili s tím obrazem Panny Marie a pod její ochranu se odporoučíte. Nech vám je posilou, když na vás přijdou těžkosti. Posílám šek na $20.00; šestnáct dolarů je na předplatné a ta maličkost na podporu H. N. At' pod ochranou Panny Marie roste Hlas Národa. Srdečně vás všechny v redakci zdravím a hodné odběratelu vám upřímné přeje

vaše stařenka z Kanady.

Ctěná redakce,

odpust'te, že přicházím tak pozdě s mým předplatným. Ani jsem nevěděla, že čtu na dluh, až jste na to upozornili v novinách. Měli jsme předplacený Katolík ke konci minulého roku na celý rok a tak jsem myslila, že to bude převedeno na tyto noviny. No když to tak dopadlo, tak vám posílám $20.00 — předplatné na celý rok a ten malý zbytek na tiskový fond. Noviny se nám líbí, mají pěkný tisk. Ty Raisovy povídky se mi líbí, moc ráda je čtu, pro mně byste jich mohli tisknout třeba dvě stránky. V lednu jsme měli v Saskachevan počasí jako z jara, až 40 stupňů nad nulou, ale zimu budeme ještě mít. To proměnlivé počasí není dobré, nebot' v noci vždy přituhne, cesty jsou ledovaté a je z toho tolik automobilových neštěstí. Odpust'te moje písmo, ale už dobře nevidím.

S přátelským pozdravem
Anna Petráčková
Gerald Sask.

Mlá paní Petráčková,

již jsme před tím vysvětlili, jak to s tím předplatným bylo. My za to nemůžeme. Děkujeme vám za pochopení.

Redakce.

POSLÁNÍ KONGRESU KOMENSKÉHO

(Ze sekretariátu Komenského světové rady)

(Dokončení z min. čísla.)

Zde je třeba také připomnět, že prof. H.J.A. Goodman na universitě v Calgary (Alberta, Kanada) již léta pracuje na programu instituce REGISTER III, která má být moderním uskutečněním Komenského Pansofie (Vševědy) a která by v soustavě prolifických pravd a zásad sloužila dnešnímu, sjednocujícímu se lidstvu tak, jako slouží rozum člověku. Tuto kritickou potřebu Pansofie v dnešním přespecializovaném světě doporučoval již roku 1953 také náš exilní vědec, dr. Karel Hujer.

Na jiné straně se dr. St. Hořírek (člen Komenského světové rady) z Melbourne (Austrálie) na svých vánočních cestách po jiho-východní Asii i letos shodl s tamními sociálními a odborovými pracovniky v tom, že čínský Konfucius i český Comenius stejně považovali výchovu lidu za podmínku spořádané společnosti a shodně zdůrazňovali hodnocení společenských problémů z hlediska etických principů, jakož i nutnost praktických závěrů a důslednosti úsilí o potřebné reformy, v nichž boj za svobodu člověka musí jít "ruku v ruce" s bojem za sociální spravedlnost a dobrobyt lidu, jak také ve svém programu vyhlásil první president čínské republiky Sun Yatsen (1866—1925) v třech lidových principech lásky k vlasti, blahobyt lidu a demokracie.

Tak se idea Komenského KONSULTACE — již je Pansofie 3. a Všenáprava 6. částí stává našemu 3. exilu bezpečným vodítkem k porozumění i k řešení globálních problémů atomového věku, v němž je stále zřejmějším, že cesta k svobodě našeho národa povede jedině branou svobody celého lidstva, nebot' požadavek svobody člověka se stal dnes prostě nedělitelným.

Komenský ve své KONSULTACI několikráte výslovně zdůrazňuje, že veškeré snahy po "nápravě věcí lidských" — politiky, náboženství a vědy — bez ustavení příslušných tří tribunálů — národních, kontinentálních a světových — jsou marné. Je třeba proto vybrat — říká Komenský dále — z politiků ty nejvážnější, z teologů ty nejzbožnější a z vědců ty nejmoudřejší, aby dbali toho, aby společně dohodnuté cesty a prostředky k nápravě byly všemi čestně dodržovány, nebot' jen svoboda člověka ve všech jeho vztazích — k lidem, k Bohu a k přírodě — znamená skutečnou svobodu člověka a to, co jej utváří k plnému obrazu Božímu.

V důsledku toho tedy má být zvolen na Kongresu Komenského Nejvyšší Tribunál čs. exilu, ne snad k tomu, aby konkuroval politickým, náboženským neb vědeckým a kulturním složkám a institucím našeho exilu v jejich činnosti, ale aby účinně zapojil krajany Komenského v celém svobodném světě na univerzální sjednocovací snahy všelidské, dbaje — ovšem — toho, abychom nejdříve v našich vlastních řadách — jako dobrý příklad ostatním národům — uskutečňovali ty zásady a pravdy, o něž nám jde a o jejichž vítězství ve světě se zasazujeme. Zde je spolupráce čs. exilu s komeniology všech národu světa programem a požadavkem nejzákladnějším. Příkladem nám v tom mohou být naši krajané v Brazílii (Sao Paulo) s každoročními březnovými "týdny Komenského", pořádanými domácími komeniology.

V současné lidské společnosti odpovídají principielně Komenského třem vztahům — ve světovém měřítku — organizace Spojených národů, světové ekumenické hnutí a UNESCO. Z toho je tedy také patrno, že budoucí činnost Komenského Nejvyššího Tribunálu čs. exilu bude zaměřena více k těmto třem složkám světového sjednocovacího procesu, než ku každodenní — ovšem nejdůležitější a nejzáslužnější — drobné práci našich organizací nebo institucí politických, náboženských, vědeckých nebo kulturních a kulturně-tělovýchovných apod.... nebot':

Komenského Nejvyšší tribunál čs. exilu má být čs. demokraticky ustavenou representací na světovém fóru sjednocovacích snah celého lidstva v Pravdě, Spravedlnosti a Svobodě. Tím jsme — jako krajané Komenského — povinni i zavázáni všelidskému odkazu "velkého učitele národů" v současných kritických okamžicích lidstva atomového věku.

R. K.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

PAUL'S
BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

SPORT

42. mistrovství světa v hokeji:

ČSSR—ŠVÉDSKO 5:3

Branky: Pouzar 2, B. Šťastný, Martinec, Holík. Sestava Holeček — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák (21. Kabrle) — P. Šťastný, Nový, Černík — Pouzar, Hlinka, Holík — Martinec, J. Novák, B. Šťastný. Československo vedlo 3:0, ale Švédové bojovali až do konce zápasu. Čs. hráči nastřelili čtyřikrát tyčku. Utkání mělo dobrou úroveň a vítězství čs. celku nebylo snadné, ale naprosto zasloužené.

SSSR—USA 7:1

Američané udrželi rovnocenný boj téměř polovinu zápasu. Potom odpadli a vysoko prohráli.

ČSSR—SSSR 3:3

Branky: Hlinka, Martinec J. Novák. Sestava: Holeček Machač (21. Chalupa), Pospíšil, Bubla, Kajkl, Kaberle, Dvořák P. Šťastný, Nový, Černík — Pouzar (21. M. Šťastný) Hlinka, Holík — Martinec, J. Novák, B. Šťastný. V první třetině čs. hráči nedokázali proměňovat vyložené šance a tím snadno pustili svého soupeře do dvoubrankového vedení. Nevzdali se a dokázali dotáhnout z 1:3 na 3:3. Ve druhé třetině vyměnil zraněného Machače Chalupa a v útoku nastoupil místo Pouzara M. Šťastný.

ŠVÉDSKO—USA 7:3

Švédové byli lepší kombinačně a po zásluze zvítězili. Ani toto střetnutí se neobešlo bez šarvátek. Sedm minut před koncem zápasu se strhla velká rvačka a poprali se i brankáři mezi sebou.

NSR—POLSKO 2:1

Do konce zápasu chybělo 38 sekund, když trenér NSR Unsinn odvolal brankáře a na led poslal šest nejlepších hráčů. Jenom vítězství mohlo zachránit NSRpro příští rok v A-skupině. Podařilo se nemožné, když 21 sekund před koncem Philippova střela rozhodla o vítězství NSR.

FINSKO—NDR 9:3

Finové vyhráli přesvědčivě a zásluhou dobré hry ve druhé a třetí třetině.

Konečná tabulka MS

o 1.—4. místo

1.	ČSSR	19 bodů
2.	SSSR	13 "
3.	Švédsko	12 "
4	USA	7 "

o 5.—8. místo

5.	Finsko	8 bodů
6.	NSR	8 "
7.	Polsko	8 "
8.	NDR	5 "

Z A-skupiny sestoupily celky Polska a NDR.

Tabulka ME

1.	ČSSR	15 bodů
2.	Švédsko	10 "
3.	SSSR	9 "

* * *

Kanadský pohár byl rozlosován v Katovicích po příjezdu zástupců Kanadské hokejové federace. Bude se hrát od 2. do 17. září v těchto městech: Torontu, Montrealu, Filadelfii, Buffalu a Chicagu. Pořad je následující: 2. září Kanada—Finsko, 3. září ČSSR—SSSR, Švédsko—USA, 5. září Kanada—USA, SSSR—Švédsko, ČSSR—Finsko, 7. září Kanada—Švédsko, SSSR—Finsko, ČSSR—USA, 9. září Kanada—ČSSR, SSSR—USA, Švédsko—Finsko, 11. září Kanada—SSSR, ČSSR—Švédsko, USA—Finsko. První dva týmy sehrají ještě další zápasy na dvě vítězství o konečného vítěze turnaje ve dnech 13., 15 nebo i 17. září.

ČTVRTFINÁLE MISTROVSTVÍ EVROPY V KOPANÉ

ČSSR—SSSR 2:0

Branky: 34. min. Masný byl faulován, turecký rozhodčí Ok nechal výhodu, míč prošel k Móderovi, který hned vystřelil a sovětskému brankáři prokloužil míč pod tělem do sítě. 47. min. Panenka zahrával trestný kop, jeho prudkou střelu slabě tečoval sovětský obránce Fomenko a míč končí po druhé v síti sovětů. Sestava: Viktor (Dukla Praha) — Dobiáš (Trnava), Ondruš, Joz. Čapkovič,Gogh (všichni tři ze Slovanu Bratislava) — Móder (Lok. Košice), Pollák (VSS Košice), Panenka (Bohemians Praha) — Masný (Slovan), Petráš (Inter Bratislava), Nehoda (Dukla Praha). Móderа střídal v 76. min. Knapp z Ostravy. Už v 15. min. se zranil Petráš a má na hlavě sešitou ránu 2 a půl cm. Místo něho nastoupil Kroupa z Brna. Trenéři V. Ježek a J. Vengloš. Utkání hrané v Bratislavě sledovalo 50.000 diváků. Ještě v 56. min. měl velkou šanci ke skórování Kroupa. Nehoda dostal pěknou přihrávku od Masného, nádherně obešel obránce a vystřelil. Brankář Prochorov stačil vyrazit míč, jen přímo k nohám Kroupya ten prázdnou branku přestřelil. Suverénně chytal Viktor, v obraně vynikl Ondruš a Dobiáš, střed pole ovládal Panenka s Pollákem a v útoku výborně zahrál pouze Nehoda.

HOLANDSKO—BELGIE 5:0

Vynikající byl Cruyff, který vypracoval všechny gólové šance. V den zápasu mu bylo 29 let.

ŠPANĚLSKO—NSR 1:1

Po chybě Schwarzenbecka dal vedoucí gól Španělů Santillana. Vyrovnal Beer a lze říci, že Němci měli v závěru i možnost vyhrát.

JUGOSLÁVIE—WALES 2:0

Už v 1. min. skóroval Vukotič a po akci Oblaka zvýšil Popivoda. Utkání mělo průměrnou úroveň.

II. LIGA KOPANÉ—23. kolo

VŽKG—Sparta Praha	1:1
Nitra—Dukla B. Bystrica	1:2
Příbram—Frýdek-Místek	1:0
Michalovce—Bardejov	1:0
Pov. Bystrica—Prievidza	3:1
Martin—Prešov	1:1
Liberec—Vlašim	1:1
Kys. N. Město—Kladno	2:0

První tři týmy v tabulce

1.	Dukla B. Bystrica	31 bodů
2.	Sparta Praha	28 bodů
3.	VP Frýdek-Místek	27 bodů

* * *

ČSSR B—Vorwärts Frankfurt 0:2

Přátelské utkání v kopané hrané v Praze na stadiónu Bohemians s 12. týmem Oberligy NDR. Rezerva ČSSR zaslouženě prohrála. Přihlíželo ani ne 200 diváků.

Náš sportovní redaktor Petr Horák hlásí:

Katovický šampionát — předzvěst lepší budoucnosti?

Polské Katovice zažily skutečně převratné mistrovství světa v ledním hokeji. Původně se ovšem předpokládalo, že jedinou převratnou událostí bude povolená účast profesionálů v americkém týmu, jež bude předzvěstí prvního vyslání skutečně nejlepších kanadských i amerických hokejistů na příští světový šampionát do Vídně. Průběh katovického mistrovství byl však tak nečekaný, že předčil všechno očekávání. Ne zasloužili se o to tentokrát profesionálové, zato však vrcholný výkon československého mužstva a na druhé straně — té negativní — pokles úrovně "nedostižných" hráčů Sovětského svazu. Českoslovenští trenéři Gut a Starší pokračovali v systematické práci svých předchůdců Pitnera a Kostky a vybudovali celek, jaký si letos plně zaslouží titul mistra světa. Právě na rozdíl od Sovětů Gut se Starším uměli citlivě řešit generační problémy; vhodně doplňovali tým mladými nadějemi, ale současně nezavrhovali nikoho, komu už přešla Kristova léta.

Úspěch Československa vyniká o to více, že toto mužstvo z deseti zápasů devět vyhrálo a pouze v jednom hrálo nerozhodně, ačkoli se právě v Katovicích projevila dosud nebývalá vyrovnanost jednotlivých účastníků. Ve srovnání s olympijskými hrami v Innsbrucku trochu slevil ve výkonnosti celek Německé spolkové republiky, nečekaně se však oproti minulosti zvýšila výkonnost Polska a Východního Německa. Finové nepřijeli pro "revoluci" v mužstvu v nejsilnější sestavě, ale svou starou dobrou hru ukázali opět (zvláště v druhém utkání se Sověty) Švédové a své si uhráli i Američané, ačkoli z profesionálů zatím přivezli na šampionát pouze několik hráčů nikoli nejpřednějšího týmu — Minnesoty North Stars. O pozadí neúspěchu sovětského mužstva jsme se rozepsali už na začátku šampionátu v 17. čísle Hlasu národa, a průběh mistrovství nám dal za pravdu. Dodejme ještě, že po odchodu dlouholetého trenéra Tarasova (který v současné době trénuje pro změnu s hráči kopané a jehož dcera má jako trenérka na starosti krasobruslařskou dvojici Rodnina—Zajcev), mají Sověti problémy nejen uvnitř mužstva, ale i ve vedení. V krátké době se u "sborné komandy" vystřídala řada trenérů, před Kulaginem to byli mimo jiné i známí Bobrov a Pučkov. Problémy se však musely v sovětském hokeji zákonitě dostavit, Tarasov je pouze svou mstivostí až nelidskou přísností k hráčům dovedl pouze držet pod ventilem . . .

* * *

SPORT A POLITIKA

Světové události jsou dnes už takové, že nám nedají nevšímat si ve sportovní rubrice také politiky. Radost z toho nemáme, nemůžeme se však tomu vyhýbat, protože pštrosí politika k ničemu dobrému nevede. Řada předních sportovců se podle zpráv nebude moci zřejmě zúčastnit kvůli politice olympijských her v Montrealu. Jsou mezi nimi bývalý světový rekordman v hodu diskem, John Van Reenen, jeden z nejlepších současných běžců na 800 metrů, Danie Malan a milař Fanie Van Zijl. Jediným důvodem je, že jsou občany Jižní Afriky. Kvůli tomu, že Jižní Afrika je pro svou politiku apartheidu "na indexu", nesměli tito sportovci startovat ani na minulých olympijských hrách v Mnichově. Ze stejných důvodů bude zřejmě znemožněn start v Montrealu jihoafrickému plavci, Jonty Skinnerovi, ačkoli Skinner žije a studuje už téměř tři roky v Alabamě ve Spojených státech, a oštěpaři Bruce Kennedymu, který je rodézským státním občanem, žijícím už sedm let ve Spojených státech, kde vystudoval a kde se roku 1973 i oženil. Rodézští sportovci se nesměli rovněž zúčastnit olympijských her roku 1972 v Mnichově. Bylo jim to zakázáno poté, kdy země černé Afriky oznámily, že se her nezúčastní, pokud bude dovolena účast reprezentantům Rodézie. Mezinárodní olympijský výbor ze strachu před touto možností změnil své rozhodnutí a Rodézané museli odcestovat domů. Téměř nikdo na světě se už ovšem nepozastavuje nad tím, že Sovětský svaz naprosto samozřejmě obesílá všechny světové sportovní soutěže, ačkoli třeba právě organizuje invazi do Československa, anebo se vměšuje do záležitostí v Angole. Nespravedlnost, nerovnost, jednostrannost tohoto druhu, jíž pomáhali nastolit i někteří bezzásadoví západní liberálové, se stala jakousi samozřejmostí. Nyní se alespoň americká tenisová asociace rozhodla nastoupit jinou cestu. Její mluvčí prohlásil, že pokud budou tenisté Jižní Afriky vyloučeni z účasti v soutěži o Davisův pohár nebo pokud nebudou potrestány země, jež z politických důvodů odmítnou hrát s jihoafrickými hráči, odvolají Spojené státy své druž-

---

ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 2. května na hřišti Morton West hráli junioři o Americký pohár. Naši junioři Sparty (vítěz Illinois) vyhráli nad Dayton (vítěz Ohio) 3:0. Všechny tři branky dal Roman Lipp. Základní sestava byla tato: Pospíšil - Příkazký, Lamberta, Okincicas, Enright — Scldato, Baker — Lipp, Mañásek, Barg, Švec. Střídali: Minařík, Bole, Kerr, Knickelbein. Junioři Sparty byli po celý zápas jasně lepší a vyhráli naprosto přesvědčivě. Za velký úspěch patří dík trenéru Láďovi Gajdovi, který své svěřence vede opravdu skvěle. Za dva týdny se bude hrát další kolo Amerického poháru. Sparta svého příštího soupeře zatím nezná

Rezerva Sparty přijela hrát v neděli 2. května do Calumet Parku proti Croatans, ale nedostavil se rozhodčí, takže zápas se nehrál a je odložen. Bylo to velké štěstí pro Spartu, neboť k zápasu se nedostavili (bez omluvy) oba brankáři Warren a Sari a obránce Markewycz.

Na Eckersall stadiónu hostili Croatans (Chorváti) naše první mužstvo Sparty a vysoce je porazili 7:1. Učedníci Sparty neměli naději proti mistrům Croatans a také dokonale zklamali. Příští mistrovský zápas hraje prvé mužstvo v neděli 9. května od 3. hod. odpoledne doma na Morton West proti Hellenic (Řekové). Rezerva Sparty má svůj zápas odložený, neboť od 1. hod. odpoledne hraje na stejném hřišti I. tým Slováků proti Green White.

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

stvo na protest ze soutěže. Mluvčí dodal, že politika nemá mít místo v tenisových soutěžích. V minulých letech odmítla nastoupit v Davisově poháru proti Jižní Africe mužstva Indie, Kolumbie a Mexika.

* * *

VOLNOSTYLAŘ NAD ZLATO

Československo přirozeně vyhledává stejně jako jiné země nadějné reprezentanty, kteří by mohli získat zlatou medaili na olympijských hrách v Montrealu. Je o to cennější, když se takový favorit vynoří takřka — jak se říká — přes noc. Je jím teprve 21letý zápasník ve volném stylu, Dan Karabin, který vybojoval v Leningradě svůj první titul mistra Evropy ve váze do 74 kg. Karabin se stal roku 1973 mistrem Evropy ještě mezi juniory, loni byl nečekaně druhý mezi seniory a letos se už stal epropským šampiónem! Takový rychlý postup lze přičíst Karabinově píli a velkému nadání. Když se mu z úspěchů nezamotá hlava, ještě hodně o něm uslyšíme . . .

* * *

MARGARET COURTOVÁ ODCHÁZÍ . . .

34letá australská tenisová hvězda, třínásobná vítězka slavného Wimbledonu, jedenáctinásobná mistryně své země za 17 let tenisové kariéry, držitelka většího počtu titulů , než kterákoli jiná tenistka na světě, slavná a sympatická Margaret Courtová zanechává sportovní dráhy. Vyjádřila se, že její srdce už nepatří tenisu. O Margaret Courtové je známo, že se v poslední době věnuje stále hlouběji náboženskému životu.

* * *

NAŠIM TENISTŮM SE NEDAŘÍ

Českoslovenští representanti, ing. Jan Kodeš a Jiří Hřebec, neuspěli ani na dalších mezinárodních tenisových turnajích. Nehrající kapitán čs. representačního tenisového mužstva, Antonín Bolardt, se už vyslovil, že přichází generační problém. Československo — loňský finalista Davisova poháru — si letos dělá starosti už se svým prvním soupeřem v Davis Cupu, Mad'arskem. K zápasu dojde v Budapešti. Hřebec zatím prohrál na turnaji ve Stockholmu s Italem Panattou 2:6, 6:7 a Kodeš s Rumunem Nastasem 3:6, 2:6. Společné prohrála dvojice Kodeš—Hřebec hladce s Rumunem Nastasem a Metrevelim (SSSR) 2:6 a 4:6. Ve Stockholmu si vedl opět skvěle 23letý Polák Wojtek Fibak, jemuž jsme odhadli skvělou budoucnost už v minulém čísle Hlasu národa. Fibak porazil v semifinále Holand'ana Okkera 6:4, 7:5 a ve finále i Rumuna Nastaseho 6:4 a 7:6. Pro nás je zajímavé, že v 1. kole stockholmského turnaje byl soupeřem Metreveliho mladý "Švéd" Jan Zábrodský. Bez ohledu na prohru se zkušeným hráčem SSSR prokázal Zábrodský, že je naději švédského tenisu. Nejde o nikoho jiného, než syna nejslavnějšího poválečného čs. hokejisty, Vladimíra Zábrodského, který v šedesátých letech emigroval do Švédska a trénuje přední švédské hokejisty . . .

Z jiných turnajů nás zaujaly především velmi silně obsazená soutěž ženských čtyřher v Japonsku. Konečné vítězství patřilo americko - holandské dvojici Kingová-Stoveová. Naše emigrantka, Martina Navrátilová, nejdřív porazila spolu s Chris Evertovou dvojici Colesová-Mihalová 6:0, 7:5, potom však Martina s Chris prohrály právě s konečnými vítězkami, Kingovou a Stoveovou, 5:7 a 4:6.

Na turnaji v Denveru si zase vedl nejlépe Američan Jimmy Connors. V semifinále vyřadil nebezpečného Mexičana Raula Ramireze 6:2, 7:6 a ve finále porazil Australana Rosse Caseho 7:6 a 6:2. Na Havaji zvítězil Američan Arthur Ashe nad Australanem Johnem Newcombem 3:6, 6:2, 6:3 a 7:5.

* * *

ZRANĚNÍ PRINCEZNY ANNY

Zasvěcenci vědí, že 25letá anglická princezna Anna je jednou z nejlepších britských i světových jezdkyň na koni. V přespolním závodě na dráze u Blanfordu však její kůň zakopl o překážku a upadl na princeznu, která zůstala ležet na dráze v bezvědomí. Po převozu do nemocnice lékaři zjistili otřes mozku a zranění páteře, domnívají se však, že princezna Anna bude do olympijských her v Montrealu zdráva.

Historie Olympijských her
II. část

Petr Horák

Koncem minulého století dosáhl rozvoj sportu takového stupně, že se objevila naléhavá potřeba organizovat mezinárodní utkání. Vznikly první mezinárodní sportovní federace. Roku 1881 to byl Evropský svaz gymnastiky, roku 1892 Mezinárodní federace veslařů a Mezinárodní svaz rychlobruslařů. Za tohoto stavu se už celkem logicky došlo k myšlence založit reprezentativní sportovní organizaci — Mezinárodní olympijský výbor.

Roku 1889 pověřila francouzská vláda barona Pierre de Coubertina, aby prostudoval otázky všeobecné tělesné výchovy. Coubertin rozeslal do celého světa dotazníky, a žádal v nich o údaje o organizaci tělesné výchovy na gymnáziích a universitách. Výsledek ankety byl žalostný. Snad ve všech tělovýchovných organizacích existovaly spory. Gymnasté kladli překážky záměrům veslařů, střelci se snažili uškodit tenistům a šermíři měli sváry s cyklisty. Coubertin viděl východisko v organizaci pravidelných závodů ve všech sportovních soutěžích za účasti všech zemí světa. A tak vlastně vznikla myšlenka obnovit olympijské hry starověku.

16. června 1894 byl na konferenci na pařížské Sorboně přijat Coubertinův návrh, aby se v zájmu rozvoje tělesné kultury a především v zájmu přátelských vztahů mezi národy pořádaly každé čtyři roky ve formě helénské olympiády sportovní hry, na něž budou pozvány všechny země světa. Historické konference na Sorboně se zúčastnili zástupci třinácti států a jedenadvacet dalších vyslovilo písemný souhlas se závěry konference. Otec novodobých olympijských her, baron Pierre de Coubertin, dal hrám do štítu ideje nadšení v síle, kultu krásy a práce ve službách rodiny a společnosti. Tyto tři faktory měly být však podle Coubertina spojeny v nerozlučný svazek a olympijská myšlenka měla být prodchnuta radostí a přátelstvím. Jiné Coubertinovo heslo zná celý svět: Není důležité na olympijských hrách zvítězit, ale zúčastnit se jich. Toto heslo však svět dnes také velmi rád zapomíná. Žijeme totiž v době, kdy určité státy označují úspěch jednotlivého sportovce za politický úspěch svého systému a kdy se na základě olympijských výsledků vyzvedají úspěchy a neúspěchy celých politických bloků a dokonce i ideologií.

Když byl na konferenci v Paříži ustaven v červnu 1894 patnáctičlenný Mezinárodní olympijský výbor, byli v něm mimo jiné i Američan Sloane a český profesor, doktor Jiří Guth - Jarkovský. Předsedou Mezinárodního olympijského výboru se stal řecký spisovatel, Bikelas Dimitrios, a Pierre de Coubertin byl zvolen generálním tajemníkem. O dva roky později vznikl také český olympijský výbor, jehož členy se stali vedle profesora Guth-Jarkovského pánové Schindler, Krulyš, Fehrer, Zelenka, Balcar a Rossler-Ořovský. První čeští sportovci startovali už na druhých olympijských hrách roku 1900 v Paříži. Od té doby se zúčastnili všech olympijských her s výjimkou olympiády ve vzdáleném Saint Louis roku 1904.

Ale to jsme ted' trochu předběhli události. První olympijské hry nového věku byly uspořádány na žádost Řeků roku 1896 v Aténách, aby tak byla připomenuta slavná řecká minulost. 5. dubna 1896 ožily olympijské hry na slavnostním ceremoniálu za účasti 285 sportovců z třinácti zemí a 80. tisíc diváků po přestávce dlouhé 1503 roky . . .

Nejpočetnější bylo družstvo Řeků s dvěma účastníky her. Němci poslali na hry 21 sportovců, Francouzi 19, Američané 14, atd. Soutěžilo se v lehké atletice, vzpírání, zápase, šermu, střelbě, cyklistice, gymnastice, plavání a tenisu. Startovali pouze muži. Z patnácti lehkoatletických disciplín vyhráli devět Američané, Francouzi měli převahu v cyklistice, Němci v gymnastice a plavcům vévodil Mad'ar Hajós. Výkony se přirozeně nedají s dnešními ani srovnávat. Vítěz běhu na 100 metrů měl čas 12 vteřin a vítězi na 1500 metrů stačil čas 4 minuty, 33 celé, dvě desetiny vteřiny. Kuriozitou bylo vítězství Američana Garretta v hodu diskem. Garrett viděl disk prvně v životě až na olympijských hrách. Rychle se však naučil tehdejší technice hodu a — zvítězil. Nejslavnějším vítězem první olympiády se stal ovšem Řek Spyros Louis, který vyhrál maratónský běh časem 2hodiny 58 minut 50 vteřin. Takový byl začátek olympijských her novověku. Her, jejichž moderní historii bohužel pravdivě charakterizoval člen Mezinárodního olympijského výboru, Mad'ar doktor Ferenc Mezo, když řekl: "Když se blížily olympijské hry ve starověku, řinčení zbraní umlklo. V naší nové epoše se však naopak kvůli válkám za pouhé půlstoletí třikrát hry nekonaly." A dodejme, že někdy se dokonce konaly navzdory probíhajícím válkám a invazím . . .

(Pokračování příště)

Dcerka našich čtenářů-exulantů, Eliška Jahnová z Kalifornie dosáhla ve své kategorii na Hartnell College nového rekordu v plavání. Je vnučkou naší čtenářky a obětavé spolkové pracovnice Kristyny Mojsijáchové, majitelky realitní kanceláře na 26. ulici v Chicagu.

KLUB DOMOV
z Národního svazu českých katolíků
pořádá
v rámci oslav 200. výročí trvání americké svobody
v sobotu 15. května 1976
v 7:30 večer
ve dvoraně sokolovny "TÁBOR"
v Berwynu, Ill.
západ. 16. ul. a Clarence Ave.
NÁRODNÍ
MAJÁLES,
věnované vděčné vzpomínce na všechny americké a naše bojovníky za svobodu a nezávislost.
Nejprve bude uveden původní čs. zvukový film
"TŘETÍ ROTA"
podle spisu J. Kopty, v režii Svatopluka Innemanna s O. Korbelářem, F. Smolíkem, J. Plachtou, E. Fialou, Zd. Štěpánkem, Antonií Nedošínskou atd.
Po shlédnutí filmu bude
MÁJOVÁ TANEČNÍ VESELICE.
Taneční vystoupení mládeže klubu DOMOV a jejich přátel.
KUCHYNĚ — VINÁRNA — ŠENKOVNA
Hudba: G. Kollarič
Program: F. Uhlířová Tance: Bláža Holubová
Vstupné $4. Lístky jsou v předprodeji u p. F. Pancnera v Berwynu, u Kapešů v "Ridgeland Restaurant" a u členů klubu Domov.

FRANTIŠEK SCHWARZENBERG:

Plukovník gšt. Oskar Pejša osmdesátníkem

Jsou mezi námi lidé, kteří by ze samé skromnosti a nevtíravosti připustili, aby nebylo vzpomenuto jejich významných životních výročí. Musíme se tedy postarat my, kteří si jich vážíme a kteří je máme rádi, aby nebylo zapomenuto jejich narození. Mezi ty skromné oslavence patří též plukovník generálního štábu Oskar Pejša, který se dne 9. května tohoto roku dožívá mladistvého věku osmdesáti let.

Ano, četli jste správně: bude mu osmdesát let, byť by bylo těžko tomu uvěřit. A správně jste četli: právě dne 9. května. To je jedna z těch tak zvaných "náhod". Vždyť ten den, kdy plk. Pejša slaví svoje narozeniny je v paměti mnohých z nás především zaznamenán jako prvý den míru a zdánlivé svobody po kapitulaci německých oddílů v Praze do českých rukou při jejich odchodu roku 1945. Vzpomínám této náhodné časové souvislosti, protože se plk. Pejša o toto osvobození významně zasloužil svou činností v domácím odboji a svojí účastí na Pražském povstání, takže jistě po zásluze byl vyznamenán čsl. válečným křížem a medailí za chrabrost.

Pejšova věrnost vojenské přísaze arci poznamenala celý jeho život: za první světové války, mezi válkami v době budování naší vlastní armády, s jejíž dokonalou výzbrojí se znamenitě zasloužil, za nacistické okupace, na zahraniční misi po válce a konečně v exilu. Zde v Americe jsme všichni viděli, s jakým nadšením se zapojil do práce, která směřuje k obnovení svobody a neodvislosti Československa. Po léta byl naším neúnavným, obětavým spolupracovníkem v předsednictvu Československé národní rady americké a stále je činným v jejím oblastním výboru i odbočce "28. říjen"; postaral se o založení a dosud stojí v čele zdejší odbočky Svazu čs. důstojníků v exilu, nesoucí jméno jeho přítele generála Heliodora Píky.

Ani dnes nepoužívá nikdy svých osmdesáti let jako omluvy, aby se stranil jakékoli práci národní. Jak v minulosti, zůstává tedy i dnes věren své přísaze vojáka Československé republiky.

Zde v Americe ovšem také projevil obdobnou věrnost svojí nové občanské přísaze a osvědčil se jako vzorný občan Spojených států. Nepropadl nikdy oné politické apatii, onomu nezájmu mnohých a často o hodně mladších našich spoluobčanů. Podílí se naopak činně na utváření politické vůle a směrodatných rozhodnutí své nové vlasti. Často se obrací na naše zvolené představitele a zákonodárce s řadou námětů, pramenících z jeho obsáhlých vědomostí důstojníka generálního štábu a uvědomělého občana.

Pro to pro všecko si ho tolik vážíme.

Krom toho je pro nás vzácným přítelem a kamarádem, kterého nikdy neopustila a jistě už nikdy neopustí veselá letora a bujarost rodného Slováka. Proto je tento voják, nimrod, písničkář i "malérek" tolik oblíben u všech, kteří ho kdy poznali.

Nechceme však zapomenout, že se letošního roku též mládí jeho vzácné manželky dočká pamětihodného počtu let a že oba spolu budou navíc slavit krásné výročí svého šťastného manželského soužití.

Což proto dnešnímu oslavenci i jeho přemilé choti z celého srdce blahopřejeme s přáním hojnosti Božího požehnání do mnoha šťastných let vzájemné lásky, aby se ještě dlouho mohli těšit z krásné, dorůstající rodiny svého syna a z příchylnosti a přátelství nás všech.

NÁRODNÍ MAJÁLES KLUBU DOMOV

ČESKÉ LEGIE

Válečných pět roků přeslo před našimi zraky — pět roků nejvyššího napětí a nejmocnějšího rozmachu sil, jež kdy se vyskytlo v historii národů. Činy nebývalého hrdinství vedle aktů nejsurovější sveřeposti poutaly po drahné měsíce naši pozornost, rozechvívaly nás tím více, že nebylo nám dlouho, příliš dlouho souzeno přiložiti veřejně a dle příkazu srdce ruku k plodnému dílu součinnosti na straně obhájců práva, že nebylo nám otevřeně se přiznati k sympatiím, jež jsme chovali od prvních chvil velikého zápasu.

Ale tak, jako bylo nutno vyprázdniti kalich hořkosti, bylo třeba i důvěřovati nezměnitelnému duchu dějin, který poučuje, že nikdy nezvítězila hrubá síla a bezpráví trvale, že se křivda vždy posléze utopila ve vlastní krvi a sešla vlastním mečem.

Ale nejen zákon dějin naplnil se před našimi zraky — i zkazky otců, hovořící mluvou naivních a přesto žhavě důvěrných proroctví, vtělily se ve skutečnost tak překvapující a oslňující, když po prvé zaklepala na bránu našich srdcí.

Blaničtí rytíři!

Kolik utrpení a smutku zrodilo bolest o hrdinských zachráncích, kteří přijdou, až bude vlasti nejhůře, aby zahnali nepřítele a nastolili vládu svobody. Co trpkých úsměvů provázelo naděje důvěřivců ještě před několika léty.

Ale splnilo se nejneuvěřitelnější — blaničtí rytíři nebyli bláhovým snem, jenž měl navždy zůstati uzavřen ponurými skalami. Rozjeli se do širých plání, aby potřeli nepřítele lidstva a národa našeho, vytyčili korouhev civilisace a spravedlnosti tam, kde před tím řádila zpupnost barbarů. Pomohli k vítězství právu a vyprostili vlast z třístaleté poroby. Jejich slavné jméno bude žíti věčně v srdci vděčného národa: "ČESKÉ LEGIE."

* * *

Otištěnou úvahou českého spisovatele Viktora K. Jeřábka chceme vás dnes aspoň na chvíli v mysli přivésti do doby hrdinných bojů československých legií za první světové války, dříve než shlédnete známý, starý český zvukový film "TŘETÍ ROTA", který bude uveden na národních "MAJÁLES" Klubu Domov 15. května o 7:30 hod večer v Sokole Tábor na 16. ul a Clarence Ave. v Berwynu.

Uvedení filmu "Třetí rota" zpracovaného podle známého románu Jos. Kopty, pojednávajícího o boji za svobodu našeho drahého národa za mořem, který uvádíme v jubilejním roce amerického bicentennia má být nejen vděčnou vzpomínkou na všechny oběti a životy, které byly za tento ideál položeny, ale zvláště v dnešní době převrácených hodnot a morálky, povzbuzením k ostražitosti a závazkem k bdělosti.

Majáles budou zahájeny americkou a československou státní hymnou, zpívanou přítomným obecenstvem za klavírního doprovodu prof. Fr. Kubiny a recitací Dykovy básně paní Věrou Rokničkovou.

Po shlédnutí filmu bude Májová taneční veselice, při které k tanci i poslechu bude vyhrávat známá hudba G. Kollariče. Před květinovým valčíkem mládež Klubu Domov se svými přáteli zatančí známou polku Karla Moora, kterou nacvičila Bláža Holubová.

Výborné domácí večeře se začnou podávat v 6:30 večer ve stejnou dobu se začne čepovat u plně zásobeného baru.

Vstupné $4.00. Lístky jsou v předprodeji u p. F. Pancnera v Berwynu, u Kapešů v Ridgeland Restaurantu a u členů Klubu Domov.

Důležité upozornění: Film je promítán zaměstnanci unie, přijďte proto laskavě včas. Začínáme přesně!

Film k promítání laskavě zapůjčil p. F. Pancner, importér v Berwynu. Celou krajanskou veřejnost na naše národní "Majáles" srdečně zve pořádající výbor Klubu Domov.

†

OZÁMENÍ ÚMRTÍ

s přátelskou vzpomínkou

Všem našim australským přátelům i těm, kteří se už z Austrálie vystěhovali do Ameriky a jiných světadílů oznamujeme smutnou zprávu, že po těžké srdeční operaci nás náhle opustil náš společný přítel a otec dvou synů — Tomáše a Petra, pan

ALOIS ŠALAMOUN

člen předsednictva Čs. národní rady americké a člen Klubu Domov.

Narodil se 7. dubna r. 1918 v Čáslavicích u Třebíče na Moravě. Po komunistickém puči odešel do exilu. Přes pět let žil v Austrálii, odkud v roce 1953 vyemigroval do USA. V pátek, 30. dubna, se rozhodl podstoupit těžkou operaci srdce, kterou nepřežil. V sobotu 1. května 1976 zesnul v Pánu a v úterý 4. května jsme jej doprovodili z Chrástkova pohřebního ústavu v Berwynu, Ill. na chicagský Český národní hřbitov. V Československu dosud žije pět jeho rodných bratří.

Už v Austrálii a po celá léta exilu nám byl dobrým přítelem. V tiché modlitbě si na něho s námi vzpomeňte.

Miroslav a Betty ČECHOVI s rodinou "UBKO"

Prof. dr. Josef ČADA osmdesátníkem

Když se s dr. Čadou dnes setkáte, těch osmdesát let byste mu nehádali. Zvláště pak ne, když s ním navážete hovor. Jeho duch je čilý, myšlení věcné. Je vidět, že svého ducha stále zaměstnává a trénuje. Jen jeho vysoká postava se poněkud schýlila.

My z generace "exilové" jej známe většinou teprve od doby, kdy jsme po komunistickém puči přišli do Ameriky. Snad proto, že poznal mladou Masarykovu republiku z vlastní zkušenosti v letech, kdy studoval v Praze na Karlově univerzitě u věhlasného profesora Josefa Pekaře — ač se narodil v Americe, měl vždycky vzácné pochopení pro duchovní a kulturní potřeby nás exulantů.

Protože ale vyrůstal v době praktického provádění amerického "Melting Pot" a byl vychován v přísné úctě k církevním představeným, kdykoli viděl, že by ve veřejné obhajobě svých dobře promyšlených idejí o věrnosti národním a náboženským tradicím vyvolal snad zbytečný konflikt, jako pokorný syn církve raději ustoupil do pozadí. Přesto nám však byl vždy nakloněn a svou prozíravostí, vycházející z jeho obsáhlých znalostí historie, nás vždycky povzbuzoval, pobízel a nám radil. Do služeb církve a národa rád dával své talentované pero.

Dnes aspoň z vděčnosti za vše, co pro nás věřící exulanty vykonal mu tímto způsobem blahopřejeme. V delší biografické skizze se k jeho portrétu v rámci životopisů našich zdejších buditelů u příležitosti amerického výročí dvousetleté svobody a nezávislosti vrátíme.

U.S. ekonomie je na vzestupu

Washington. — Podle zprávy departmentu obchodu jeví U.S. národní hospodářství v prvním čtvrtletím roku 1976 stálou vzestupnou tendenci. Ačkoliv nezaměstnanost je dosud vysoká, hrubý národní duchod neboli celková hodnota vyrobených hmotných statku a služeb ve Spojených státech stoupl v téže době převedeno na celoroční vzrůst — o 7.5 procenta. Hrubý národní duchod, který je dost věrným obrazem toho, co si Američané mohou koupit, kolik prodávají a jaký je stav jejich stavebního průmyslu, dosáhl výše 1,238 bilionů dolarů. Inflační tlak klesl o 3.7 procenta — převedeno na celoroční údobí. Nezaměstnanost sice klesla na 7.5 procenta všech pracovních sil, avšak nečeká se, že v příštích měsících se znatelně sníží, protože hospodářský vzrůst není dostatečně silný pro utvoření dostatku nových pracovních míst.

Odborníci se domnívají, že tato tendence se udrží až do konce tohoto roku; nejsou však jednotní v předpovědích pro další budoucnost. Jedni předvídají novou hospodářskou recesi, jiní zase velmi pozvolný hospodářský vzrůst. Po loňské recesi ekonomie stále ještě zůstává ve své nízké posici a bude to trvat ještě dlouho, než bude fungovat ve své plné kapacitě.

Lék, užívaný za těhotenství, možná způsobuje neplodnost mužských potomků

Chicago. — Skupina vědců Chicagské university pronesla obavu, že hormon DES (diethylstilbestrol), předpisovaný lékaři až do začátku sedmdesátých let tohoto století ženám v době těhotenství, možná způsobuje sterilnost u celé třetiny mužských potomku žen, jež tohoto léku užívaly. Tak je možné, že 300,000 až milion mladých Američanů je sterilních, protože jejich matky užívaly DES.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování)

Prosby Marketiny a chování pohnuly však přísným probošt em Sicmondem, že dovolil Jenikovi první sv. přijímání o velkonocích 26. března 1826, ač mu nebylo ještě plných 11 let. Marketa připravovala Jenika k sv. přijímání bedlivě sama, ale kromě toho posílala jej po celý půst denně do Castelnuova na ktechismus. Jeník se katechismu učil velmi pilně a rychle. Byl nadaný, stačilo, vyposlechl-li jednou nebo dvakrát i nejdelší otázku z katechismu a již ji odříkával zpaměti. Co slyšel od kněze, opakoval mamince doma a téměř hltal její častá mateřská napomenutí: "Jeníku, Pán Bůh ti chystá nesmírný dar, ale připravuj se dobře na jeho přijetí. Zpovídej se zbožně, nikdy nic ve zpovědi nezatajuj, všeho zlého lituj a slib Pánu Bohu, že se přičiníš, abys byl čím dál tím hodnější." "Všechno jsem slíbil," poznamenal si později Don Bosko do zápisníku. "Pán Bůh jediný ví, jak věrně jsem přislíbení zachoval."

Čím více se blížil den prvního sv. přijímání, tím více Marketa synka připravovala Třikrát jej zavedla napřed ke sv. zpovědi, konala s ním doma pobožnost za dobré první sv. přijímání, zjednala mu na čteni knihu o Velebné Svátosti, a neustále přemýšlela, jak jen synka co nejlépe duchovně vybavit k tak velkému okamžiku. Ráno před sv. přijímáním nedovolila mu s nikým mluvit, aby měl soustředěnou mysl. Šla s ním do kostela, vykonala s ním přípravné modlitby, s ním přijímala, s ním se modlila díkučinění. Když se vrátili domů, nedovolila mu ten den žádnou všední práci, měl číst a modlit se. Starší bratři nic proti tomu nenamítali. Když oni byli u sv. přijímání, jednala s nimi maminka také tak. Večer pak řekla Jenikovi slova, kterých si vážil po veškerý svůj život jako vzácného mateřského věna: "Synáčku, domnívám se, že se dnes Pán Bůh zmocnil tvého srdce Slib mu, že zůstaneš hodný a čistý až do smrti. Přijímej Krista Pána často, ale varuj se svatokrádeží. Zpovídej se proto vždy upřímně. Buď poslušný, chodívej rád na katechismus i na kázání a utíkej jako před morem od lidí, kteří mluví špatné řeči." — Do rukopisu, v kterém sv. Jan Bosko nám tato slova matčina zachoval, poznamenal vlastní rukou: "Snažil jsem se, abych uskutečňoval rady matčiny, a zdá se mi, že od té doby se můj život zlepšil, zvláště co do poslušnosti a podřízenosti. Býval jsem vždy tvrdohlavý, míval jsem odpor proti poslušnosti a v hlavě se mi rojívaly dětské námitky proti lidem, kteří mi poroučeli nebo dobře radili."

* * *

Od malička snil Jenik Bosko o kněžství. Ale jeho sen se zdál tak marný a pošetilý! Vždyť Boskovi byli chudobní, velmi chudobní, a studie v těch letech poválečné drahoty stály mnoho peněz. A potom Jeník uměl jen číst a psát, v jiných předmětech se nevyznal, bylo mu již 11 let, jak daleko byl se svým malým vzděláním za hochy, kteří se na studie připravovali! Proto chodil Jeník s motykou vesele na pole, pracoval na kopanici a přiučoval se jiným zemědělským pracím. Nevzdával se však své touhy po stavu kněžském. I maminka doufala v skrytosti svého srdce, že udeří pro Jenika šťastnější hodina — a udeřila.

V roce 1826 rozšířil sv. Otec výsady Milostivého léta, slaveného v Římě roku 1825, na veškerý křesťanský svět. V diecési turinské se konaly pobožnosti Milostivého léta od března do září. Přípravou na získání odpustků byly misie, konané v četných farnostech, také ve farnosti Buttigliera d'Asti, vzdálené od Becchi asi tři čtvrti hodiny cesty. Z širého okolí pospíchali lidé časně ráno a večer na misijní promluvy. I Boskovi hoši se misií pilně zúčastňovali. Lidé z Becchi, Capriglia a Murialda chodívali z z Buttigliery kus cesty tímže směrem. Chodívali v hloučcích. S nimi chodíval každý večer staříčký kněz, sedmdesátník, Don Calosso, kaplan z Murialdu. Jenik Bosko upoutal pečlivě učesanými vlasy, soustředěností a vytrvalostí knězovu pozornost. Cestou z posledního misijního kázání zavolal Don Calosso na Jenika a tázal se:

"Odkud, ty synku, jsi?"

"Z Becchi."

"Chodil jsi také na misie?"

"Ano, velebný pane, chodil jsem na kázání."

"Ale zdali jsi tam něčemu rozuměl? Tvá maminka ti doma udělá jistě lepší kázání, ne?"

"Všemu jsem rozuměl."

"Dobrá! Poviš-li mi čtyři věty z dnešního kázání, dostaneš čtyři soldy; zde jsou, hleď!"

"Přejete si věty z prvního nebo až z druhého kázání?"

"Jak se ti líbí, chci jen čtyři věty slyšet. Ty jsi pamatuješ, i o čem bylo první kázání?"

"Kazatel mluvil, abychom se k Pánu Bohu blížili zavčas a neodkládali se svým obrácením."

"A co tedy řekl kazatel v tom kázání?"

"Mám vám odříkat první, druhou nebo třetí část?"

"Kterou chceš."

"Pamatuji si všechno, odříkám vám celé kázání." — A Jeník odříkal předmluvu, naznačil tři hlavní body a vysvětlil, že, kdo odkládá s pokáním, nebude míti později možná kdy se káti, nedostane se mu milosti pokání, nebo vůle k pokání.

Asi půl hodiny odříkával Jeník misionářské kázání. Don Calosso a všichni ostatní pozorně naslouchali, žasnouce nad Jenikovou pamětí. Když skončil, pravil Don Calosso: "Výborně, synku, pamatuješ si něco i z druhého kázání?"

"Mám vám je odříkat celé?"

"Ne, jen dvě věty."

"Odříkám vám část, která se mi nejlépe líbila, v které misionář líčil shledání hříšné duše s tělem, vstávajícím z hrobu před posledním soudem." — A Jeník odříkával rozmluvu duše, téměř omráčené hnusem a ošklivostí jejího těla, které bývalo ochotným nástrojem jejich hříchů. Mluvil asi deset minut. Don Calosso byl zřejmě dojat, oči mu vlhly. Jakmile Jeník dokončil, otázal se: "Synku, jak se jmenuješ? A čí jsi? Kam jsi chodil do školy?"

"Jsem Jeník Boskův, tatínek mi umřel, když jsem byl ještě maličký; maminka je vdova, stará se o nasycení pěti krků. Umím číst a trochu psát."

"A učil jsi se Donátově mluvnici?"

"Co je to, prosím?"

"Studoval bys?"

"Velmi rád."

"Proč tedy nestuduješ?"

"Náš Toník nechce, říká, že studiemi se maři čas, proto musím pracovat na poli. Jak rád bych chodil do škol, kdybych jen směl!"

"A čím bys chtěl být?"

"Knězem, abych mohl jíti k tolika svým kamarádům a učit je náboženství. Oni nejsou nedobří, ale stávají se nedobrými, protože se o ně nikdo nestará."

Upřímné, nečekané odpovědi Jenikovy překvapovaly milého Dona Calossa víc a více. Zatím došli k rozcestí, kde se dělily cesty do Murialda a do Becchi.

"Umíš ministrovat?" otázal se Don Calosso Jeníka.

"Trochu."

"Dobře, přijď tedy zítra ke mně, něco ti povím."

Ráno přiběhl Jeník do Murialda, ministroval kaplanovi při mši svaté a pak s ním šel do kaplánky.

"Jeníku, rád bych si napsal ta misionářská kázání. Ty je tak umíš, hezky mi je ditkuj a já budu psát."

"Ale, velebný pane, já neumím správně podle písma diktovat."

"Nevadí, diktuj, jak umíš."

Kaplan sedl ke stolku a Jeník diktoval kázání přesně od začátku až do konce. Když byli hotovi, povzbudil jej pan kaplan, řka: "Buď, Jeníku, dobré mysli, přičiním se, abys mohl studovat. Řekni mamince, aby v neděli ke mně přišla s tebou, rozumíš? A domluvíme všechno."

Představte si, jak radostně utíkal Jeník domů, jak plnými ústy vyprávěl mamince, co mu pan kaplan říkal, a jaká radost zaplavila srdce pečlivé maminky Markety.

V neděli navštívila Marketa i s Jeníkem Dona Calossa a domluvili se, že Jeník bude každé ráno docházet do Murialda, učit se latině. Po návratu z latinské hodiny bude pracovat na poli. Sotva se však nejstarší bratr dozvěděl o těchto úmyslech, zakabonil se závistí, zrudl zlostí a činil Jenikovým studiím všemožné překážky. Ubohý Jeník nesměl chodit do hodin k panu kaplanovi, až na podzim, až se polní práce skončily.

* * *

Asi v polovici října 1826 začal se Jeník u Dona Calossa učit napřed mluvnici mateřské italštiny, a za dva měsíce mluvnici latinské. Skloňování a časování šlo napřed velmi ztuha, ale Jeník přemáhal svou pílí a chutí všechny obtíže, takže o velikonocích již lehčí věty správně překládal z italštiny do latiny a naopak. Don Calosso se z nadějného žáka nesmírně radoval a co chvíle opakoval matce Markétě: "Jeník má zázračnou pomět', jen ho nepřestaňte ke mně posílat."

Don Calosso byl prvním knězem, se kterým se Jeník důvěrně seznámil. Vídal ve svém dětství sice dost kněží, míval je i rád, ale mrzívalo jej, že se smí na ně dívat jen jaksi z uctivé vzdálenosti. Pozdravoval je uctivě, oni mu odpovídali jen nedbalým smeknutím klobouku, a nikdy s ním žádný kněz ani slovíčka nepromluvil, nikdy laskavým pokynutím jeho lásku ke kněžství nepovzbudil. Žilo se tehdy v ovzduší jansenistickém, kdy se kněžstvo domnívalo, že přísnosti a strohostí vzbudí u věřícího lidu úctu k náboženství.

Staříčký kaplan Don Calosso byl jiného ducha. Zamiloval si Jeníka otcovskou láskou, radil mu ve věcech časných i duchovních a kladl základy jeho budoucnosti Ve svých Pamětech sv. Jan Bosko píše: "Poznal jsem, že jsem v Donu Calossovi nabyl věrného přítele a duchovního vůdce, jakého jsem do té doby neměl. Mezi jiným zakázal mi jistý kající skutek, kterému jsem navykl, protože se nehodil na můj věk a poměry životní, vedl mě k častému přijímání sv. svátostí, naučil mě každý den chvilku rozjímat, vlastně přečíst si něco z náboženské knihy. Neděle a svátky jsem prožil většinou u Dona Calossa, ve všední dny jsem mu chodíval ministrovat, kdykoli jsem jen mohl. Od té doby jsem již chápal a prožíval duchovní život: dříve bývaly mé náboženské úkony víc mechanické."

(Pokračování)

Habeští rebelové propustili dva americké zajatce

Washington. — Dva Američané, 26letý Steven Campbell ze San Leandro, Cal., a 11letý James Harrell z Milwaukee, technikové americké námořní základny u Asmara v Habeši, bylo vloni uneseni erythrejskými vzbouřenci; rovněž byl jimi unesen B. H. Burwood-Taylor, britský čestný konsul v Asmara. Nyní před několika dny byli tito tři zajatci náhle v Sudánu propuštěni na svobodu. Neví se, zda někdo za ně zaplatil rebelům požadované výkupné; U.S. vláda ze zásady nikdy výkupné za unesené lidi neplatí. Jiný Američan, Ronald B. Michalke, unesený na téže základně na konci roku 1975, je doposud rebely držen v zajetí.

ZDE SE VRAŽDÍ VELCÍ LIDÉ

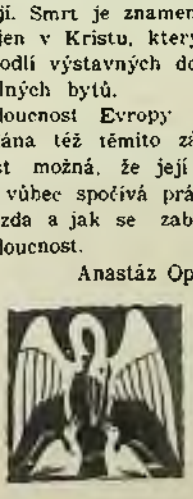
Zvláště v Evropě to vypadá nyní, jakoby Někdo organizoval velké spiknutí proti lidskosti. Od západu na východ až k hranicím socialismu, probíhá urputný zápas o život. Je v něm i slabost demokracie, protože rozhoduje většina, která ztratila zdravý selský rozum, když ne více. Zatímco lékaři francouzští, němečtí a též z ostatních zemí potratářství ve své většině odsoudili, bývalí zednici, učitelé či úředníci, dnes páni poslanci, protože to nějak vyhovuje jejich subjektivní jakoby morálce, hlasují klidně o neomezeném potratářství. Hlasují pro smrt. I když dnes dobře víme na příkladu ze socialistických zemí, že kromě tak velkoryse povolených potratů, objevují se stále nové a nové, nedovolené, protože lidé se chtějí vždy znovu vyvléci z daného zákona ještě k něčemu volnějšímu. Tak to totiž vypadá ve světě, jehož cílem se stal sex. Bude se tedy hlasovat o tom, může-li nežít příští Beethoven nebo Pascal! Na to se přece vůbec nemyslí, kdo by se mohl narodit z toho, kdo se právě klidně zabíjí, protože jde především o pohodlný život, který už nemůže být ani pohodlnější.

Morová rána zaplavila Evropu a ohrožuje její obyvatele. Je to také jeden z pupenců Potopy, kterou si evropské národy dobrovolně připravují. Smrt je znamením života jen v Kristu, který nežil v pohodlí výstavných domů a pohodlných bytů.

Budoucnost Evropy může být dána též těmito zákony.

Dost možná, že její existence vůbec spočívá právě na tom, zda a jak se zabijí její budoucnost.

Anastáz Opasek.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

The parochial schools were subject of interesting comments and criticism on the part of those who studied Slavic life in general. "There is a strong reason for believing," wrote one commentator, "that the parochial school does not take the place of the public school system in the making of American citizens out of Slav children." Yet he held that Slavic children are "in general diligent and painstaking students . . . and are more proficient and in many ways more progressive than children of the English speaking races." Representatives of the freethinking Czech groups often attacked the parochial school, arguing that these teach so much religion that there is little time left for anything else.

While the native complained of the lack of Americanization in the parochial schools, dedicated Bohemians inveighed against the lack of their Czech spirit. In his "Naše Amerika" ("Our America"), Thomas Čapek contends that they are a far cry from being national schools, since frequently they are staffed by nuns of German, Irish, or French orders. Criticism was also levied against their over-crowded classrooms. Čapek again pointed out that the Czech church schools of Illinois in 1924 had only sixty-seven teachers for 3341 pupils and Cleveland schools sixty-five for 3048 children. The fact is, of course, that the parochial schools had functions which native elementary schools were not expected to fulfill and that the criticism aimed at them was a result of myopia rather than of a complete and clear vision. As early as 1867 Father Hessoun engaged a special teacher to teach English to his school children. Irrespective of their ethnic antecedents, the pastors, who had closer contacts with Americans than the teaching nuns and a greater feeling for inter-cultural relations, found means by which the children were introduced to diverse facets of the American world. The Czech parochial schools had their special purposes. The latter were officially recognized by educational authorities, as the report of the Commissioner of Education had shown. They were to train children to live a satisfactory and full life in a given environment and from it as Americanizing agents to extend the interests of the child beyond the enclave of the Bohemian settlement into American areas. Bi-lingually educated and acquainted with aspects of American Catholic life, the Czech child was the only force in the Bohemian community to do so to a great extent and without an undue cultural upheaval of its people.

CZECH CATHOLIC HIGH SCHOOLS

Catholic education beyond the elementary level in the Czech-American community was possible only as an enterprise of religious orders and not earlier than the last decade of the nineteenth century. Until this time Bohemian students desiring advanced scholastic training had no choice but to attend a diocesan preparatory school or an academy maintained by non-Czech speaking orders. Saint Joseph's Academy in Saint Paul, Saint Mary's or Saint Ignatius' high schools in Chicago, or Nazareth Academy in Texas were among some twenty secondary schools in the country in which pupils of Czech antecedents were enrolled. Here and there a Bohemian parish reached a stage of development when it could organize junior high school classes. The latter, however, served "teen agers" in securing a business training in bookkeeping and stenography.

The establishment of Czech preparatory schools was historically faced with considerable drawbacks. Both liberal or freethinking Czechs and Czech Catholics contemplated the establishment of high schools as institutions continuing the elementary national schools on an upper level. The liberals indeed did select a site in Iowa for such a seat of learning in the early 1880's. The plan was stillborn. It failed even in obtaining an adequate support from the Czech-American liberal and freethought press.

The eventual organization of a Czech-American secondary school was not to be a lay but a religious project. Its inspirator was a Benedictine monk and former Iowa school teacher, Frater Procopius Neužil, O.S.B. His idealism compounded with a keen sense of the practical in the next half century of his life raised him to the foremost among Czech-American clergy. Cleric Procopius not only found means to realize the physical setting for the school, that is, its classrooms and equipment, but also succeeded in implanting in the minds of the Bohemian Catholic laity what it long refused to recognize; namely, that academically trained individuals were as necessary for its prominence and welfare as its farmers and craftsmen.

The founding of the first Czech-American secondary school became a part and parcel of the multiple mission for which the monks of Saint Vincent Abbey came to Chicago. The school opened on March 2, 1887 with Frater Procopius as its teacher. He was, more accurately, a tutor, for the mid-semestral opening of the academy in an old building on the back of an Allport Street lot had a population of three. The academic year of September, 1887, and the arrival of the newly ordained Father Ildefonse Wittman from Saint Vincent as principal of the school, raised the enrollment in what truly proved to be the first academic year of Saint Procopius. From 1887 on the Academy grew both in pupils and faculty, until it was incorprated as Saint Procopius College on April 18, 1890. During these years and for some time after, the College was really a two year preparatory institution whose students usually finished their junior and senior high school years elsewhere.

In 1901 the Academy or College was transferred to a new building in the romantic countryside of Lisle, Illinois. It offered at its new site a curriculum which according to the school's prospectus sought to accomplish four things for the students. First, it strove to preserve their ethnic consciousness or nationality. Second, it aimed to prepare them for the pursuit of higher learning. Third, it trained them in business subjects, and fourth, it helped those, who needed it, to complete the upper grades of the elementary school. Eighty dollars per semester paid the student's tuition, board, and lodging. Lessons in music cost an extra ten dollars per term. The scholastic day began at 5:30 a.m. and concluded with bedtime about 8:30 p.m.

Not only the Academy but also the four year college and seminary which evolved from it were received by the Bohemian Catholics as necessary institutions for the promotion of Faith and ethnic feeling. Because of these two qualities, they were in part supported financially by the public. In the late 1890's the Saint Louis "Hlas" occasionally appealed to its readers for contributions. In 1903 the Academy's administration campaigned for the support of indigent students, most of them destined for the priesthood, and sponsored the movement for individual endowments of $5,000. The interest on each endowment was sufficient to support a student throughout the academic year. For a time there also functioned the "Czech-American Academic Mother" ("Akademická matice česko-americká"). Over a period of three years the organization collected the sum of $1,600. Though these financial contributions of the Catholic wage-earner were small, they, nonetheless, functioned as reminders of Benedictine cultural work and established a custom of giving which, its modesty notwithstanding, was cumulatively helpful in the educational enterprises promoted by the Benedictine Fathers.

The four year college and the seminary established at Saint Procopius in the course of the first three decades of the twentieth century were results of the accretion of educational experience which Frater Procopius originally acquired in 1887 in the old dwelling on the back of the lot of Chicago's Allport Street.

(Continued in next issue)

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Don't forget Your Family and Friends
in Czechoslovakia
Use our TUZEX Service
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
August 5th to August 10th, 1976
MOTORCOACH TOUR TO THE 41st INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS SPONSORED BY THE NATIONAL ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS.
Contact Cihak World Travel, Inc.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

Cardinal's Vicars to begin pastoral duties

John Cardinal Cody, in a letter sent on Easter Sunday to each of the newly appointed Urban Vicars of the Archdiocese of Chicago, has outlined the major areas of ministry in which they will function.

The priests will serve as the pastoral representatives of the Archbishop in twelve geographic regions into which the Archdiocese has been restructured, as a result of a proposal by the Priests' Senate adopted last year. Their appointments became effective at Easter (April 18).

The six ways in which the Vicars "would personally represent the Bishop in his manifold pastoral duties," as outlined to them in the Cardinal's letter, are based on some general principles set forth in the **Directory on the Pastoral Ministry of Bishops.** (This document, called for by the Second Vatican Council, was issued by the Vatican's Sacred Congregation for Bishops on May 31, 1973.) They are as follows:

1. **"To know as many of the faithful as possible** — described as "a desirable goal" . . . "even though very difficult," especially considering the size of the Archdiocese of Chicago with 2½ million Catholics, including some 2,700 priests, nearly 7,000 Sisters, and over 300 Brothers.
2. **"To make the pastoral visitation of parishes"** — an annual event, permitting two-way personal contact, encouraging priests and people in their faith, and helping the Bishop 'evaluate the real effectiveness of the structures and tools at the service of pastoral ministry."
3. **"To have a special concern for priests"** — modeling the love that Jesus showed for his disciples. "Toward his priests the bishop shows himself a teacher, a father, a friend and a brother -- rather than as one who presides over them and acts as judge
4. **"To promote vocations"** — to the priesthood, the diaconate, the religious life for men and women, as well as of consecrated lay men and women."
5. **"To preach and preside in the name of the Archbishop"** — so that the whole diocese may "grow together into a community of those who pray."
6. **"To convene the clergy and coordinate the apostolate"** — toward a common and united apostolic program of the entire People of God, an 'apos-

(Continued on Page 16)

PROF. JOSEPH CADA OCTOGENARIAN

Reaching four score years in life is memorable for any one, however notably when one had the trust and honor of his fellowmen to be chosen as head of a national organization and this was Mr. Joseph Čada, who served as president of the National Alliance of Czech Catholics with its headquarters at Chicago.

Born in Pilsen District, near west side of Chicago, Illinois May 8, 1896 in St. Vitus Parish, where he was baptized and schooled, later attending Cooper and Medill High, then matriculating at Chicago University. For his excellence in scholarship, he was chosen to go to Prague University, Czechoslovakia, there to continue in social sciences and history under the famous Dr. Josef Pekař. Here he merited Master's degree. On returning to Chicago University he completed his doctorate.

Entering the teaching profession he taught at San Pierre High in Indiana and was chairman of Humanities and Fine Arts there, returned later to Medill High and Crane College, Chicago, then to Chicago Teachers College as chairman of Social Studies and at State University then retiring. However, he generously responded to an urgent request from the president of St. Procopius College, now Illinois Benedictine, the Rev. Daniel Kucera, O.S.B., to head the Slavic department there.

Our Octogenarain among Czech-Americans ranks as their Horodotus in the field of history. He authored "Czech-American Catholics", "The Catholic Central Union" and "A Bicentennial Survey of Progressive Labor Movement in the Czech-American Community" and other articles in newspapers and magazines.

In his 30ies he was united in marriage with Miss Helen Dlouhy, a professional teacher and for years Principal at Frank Jirka Jr. school in Pilsen district Chicago. Their son Joseph is a teacher in the state of Florida.

The editorial personnel of Hlas Národa congratulates Octogenarian Joseph Cada on his many accomplishments in life and praying, may God grant him, many many more useful years.

Hlas Národa Club

The newly formed **HLAS NÁRODA CLUB** will meet on Wednesday, May 12, at 12:00 noon, at the COMMUNITY CHEST BLDG., 5341 W. Cermak Rd., Cicero, Ill.

President, Mrs. Mildred R. Janda asks that all members attend and to ask a friend to come along to enjoy the afternoon with a little refreshment, games, raffles etc.

The "HLAS NÁRODA CLUB" has been started in order to help the new Czech-American Catholic paper HLAS NÁRODA in it's many endeavors. The members are the same that belonged to the now defunct NÁROD CLUB, who were such a tremendous help to the Benedictine papers NÁROD - KATOLÍK - SUPPLEMENT, and wish to continue to work towards the same goal.

New members are always welcome, dues are only $1.00 per year and include many hours of fun and relaxation at the meetings, and possibly a trip now and then.

So ladies, let us all make tracks to the Community Chest Bldg., on Wednesday, May 12th, and please BE ON TIME.

SK

Ethnic Folk-Dancers & Singers at MC Festival

Italian and Moravian folk dancers and singers and Czech Sokol gymnastists among other groups, will be displaying their culture and talents at the three day arts and ethnic festival on the Morton College campus at 3801 South Central Avenue in Cicero on May 14, 15, and 16.

Participating in the festival, which will include folk performances and arts and crafts, will be American Sokol Organization, U.M.S. Moravian Folklore Circle, the Pilsen Butchers Benovolent Association, Joint Civic Committee of Italian - Americans and the Italian cultural center.

The Pilsen Butchers Benevolent Association, which has a long Bohemian tradition in Chicago, will display historic pictures and materials.

The "Italianettes", a folk dance group will be sponsored by the Joint Civic Committee of Italian-Americans.

The ethnic performance will take place in Morton College's brand new 350 seat auditorium, where Italian films can also be viewed.

The artworks and crafts, including Moravian handicraft, will be displayed at the outdoor courtyard area at which macrame', knitting and crocheting materials will be sold.

The public is invited to the free festival.

For information, call Larry Apperson at 656-8000, ext. 261. Contact Mr. Michael Truppa, 656-8000, ext. 239.

FROM THE DESK OF KAREL IV. COURT No. 1502, C.O.F.

It's "Ladies Nite" at the regular monthly meeting of Karel IV. Ct. on Friday, May 14. This annual affair, which honors our Sister members and the wives, mothers, girlfriends of our Brother members, is always one of the highlights of the Forester year for Karel IV.

The meeting will be called to order at 8:15 p.m. by the Chief Ranger, Frank Brabec. After the short business meeting there will be the presentation of the Legion of Honor Award to one of our deserving members.

We are happy to announce that Rev. Francis Pribyl will be the new Spiritual Director of Karel IV. In addition to welcoming Father Frank and the ladies, there will be a Bicentennial flair to the occasion. There will be refreshments, prizes and gifts for the ladies. All members are invited to come and join in the festivities.

June 5.—6., 1976 are the dates for the Illinois State Court Convention, to be held at the Skokie Hilton. Delegates, representing Karel IV., will be Geraldine Smrcina and Stephen Grgula. Frank Brabec, who is an Illinois State Court Trustee, will also be attending along with the other delegates of the Czech Associated Courts and the Courts of the Illinois Jurisdiction. The Annual Dinner-Dance will be on June 5 as a part of the Convention activities.

At the April meeting Mary Zalenka, No. 848, attendance prize winner was not present. The May award will again be $25.00.

Mark your calendars for May 14, our special "Ladies Nite" meeting. We are looking forward to seeing many of you on Friday.

CZECH AND SLOVAK LITURGY AT ST. CYRIL CHURCH, BANNISTER, Mich.

A Mass in Czech and Slovak will be celebrated at St. Cyril Church in Bannister, Michigan on May 23rd at 3:00 in the afternoon. Father Joseph Adamec will be the celebrant. Father Adamec will also be hearing confessions beginning at 2:15 p.m.

There will be a get-together in the parish hall following the Mass with coffee and koláčky being served. Everyone is invited to wear the native dress of Czechoslovakia to the Mass and reception"

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

All of our customers and friends are cordially invited to our

— SPECTACULAR SALE —

on the occasion of our 41st JUBILEE of the founding of the

ONDRUS & SON, INC.

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

The sale will start on Monday, May 10th, and end on Saturday May 15, 1976

We have served our customers graciously and honestly for the past 41 years, and are very grateful for their faith in us and in our wares.

We are now preparing a HUGE SPECIAL SALE with 20% to 50% off, on such articles as

Bedspreads	Head pillows, dacron
Comforters	or feathers
Blanket covers	Tablecloths
Pillow cases	Towels
Curtain panels	Kitchen curtains
Draperies	Scarfs, Dish towels
Carpets	Bathroom Accessories

THE FIRST 241 CUSTOMERS WILL RECEIVE FREE OF CHARGE A BICENTENNIAL SCARF 26 × 26

HURRY *HURRY* *HURRY*

Store hours:

Monday thru Thursday 9:30 A.M. to 9:00 P.M.
Tuesday, Friday and Saturday 9:30 A.M. to 5:30 P.M.

Dr. Ludvik Nemec:

THE CZECHOSLOVAK STATE — A CRUEL SLAVEMAKER OF THE CHURCH

(Continued from last issue)

Section 6

The present decree shall take effect on the day of its promulgation, and it shall be carried out by the Minister charged with the direction of the Bureau of Church Affairs in agreement with the interested members of the Cabinet.

C

Law of October 14, 1949, to Provide Economic Security to Churches and Religious Associations through the Government

(Law No. 218 of 1949, promulgated on Oct. 17, 1949)

Section 1

According to the provisions of the present law, stated below, the government shall grant emoluments to the clergymen of churches and religious associations who perform, with the consent of the government, strictly religious functions, or are employed in church administration or in establishments for the training of clergymen. The Bureau for Church Affairs may, in agreement with the Ministry of Finance, grant, as an exception, emoluments also to the clergymen who are engaged in other activities.

Section 2

The consent may be granted by the government only to ministers of religion who are Czechoslovak citizens, are politically reliable, irreproachable, and otherwise meet the general requirements for employment with the government.

The Bureau for Church Affairs may waive the requirements of citizenship in cases worthy of special consideration.

Section 3

1) The emoluments of clergymen shall consist of:

a) a basic salary

(b) additional pay according to rank

(c) efficiency bonuses

2) The Cabinet shall fix, by decree, the amount of the basic salary, the method and rates of its increase, requirements for granting of additional pay according to rank, and its amount, and efficiency bonuses and details concerning them.

Section 4

Concerning the compensation for travel, removal, and other expenses, clergymen entitled to emoluments shall also be entitled to compensation for travel, removal, and other expenses according to the general provisions.

Section 5

The clergymen performing strictly religious functions are under the obligation to teach religion in schools without remuneration, unless there is another arrangement for the teaching of religion. The extent of this obligation and its further regulation shall be fixed by the Minister directing the Bureau for Church affairs in agreement with the Minister of Education, Science, and Arts.

Section 6

Social benefits, in particular the allocations for dependent children and pension benefits for clergymena and members of their family, shall be granted in accordance with provisions for government employees. The details shall be determined by the Cabinet.

Section 7

Activities and Appointment of Clergymen

1) Only those persons may exercise the activities of a minister of religion (preacher and the like) in a church or religious association, who have obtained the consent of the government and have take an oath.

2) Every employment (by election or appointment) of such persons shall require the consent of the government, given in advance.

3) The vacant posts must be filled within thirty days. If this is not done, the government may take the necessary measures to secure the regular performance of the religious functions, church administration, or education of clergymen.

Section 8

Expenses of Upkeep

1) The government shall reimburse churches and religious associations for regular expenses of upkeep relating to the divine service and other religious functions and the church administration in accordance with their budgets, approved by the Bureau of Church Affairs.

2) The government may grant a special subsidy for extraordinary expenses of upkeep which are justified.

Section 9

Budgets

1) The representatives of churches and religious associations and administrators of church property must prepare budgets and final accounts and submit them to the Bureau for Church Affairs for approval.

2) The budgets of current expenses of upkeep shall be set up in conformity with actual needs in accordance with the rules for the drafting of the governmental budget; the particulars shall be determined by the Bureau for Church Affairs in agreement with the Ministry of Finance.

Section 10

1) The government shall supervise the property of the churches and religious associations.

2) The representatives of churches and religious associations and administrators of church property shall take an inventory of all personal property, real property, and property rights of the churches and religious associations, their branches, communities, institutions, foundations, churches, prebends and funds, and submit them to the Bureau for Church Affairs within three months after the date on which the present law takes effect. The details shall be determined by the Bureau for Church Affairs.

3) Any disposal or encumbrance of the property of churches and religious associations requires the consent of the governmental administration in advance.

Section 11

The Termination of Obligations

1) All private and public patronage of churches, prebends, and other church institutions shall pass over to the government.

2) All obligations to contribute to the purposes of churches, religious associations, their branches, communities, institutions, foundations, churches, prebends, and funds based on patronage or other legal reasons, or on long-standing custom, shall cease to exist with the exception of the obligations of members of the churches and religious associations resulting from establishments approved by the government.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Elshop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)!
Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL RUSS & BOB
The Wholesale Wholesalers
At 262-2630 after 6 p.m.
LEAVE MESSAGE.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

Cardinal's Vicars

(Continued from Page 11)

tolate of the ensemble,' for his whole diocese and its special regions," this in order to accomplish the great task of the bishop 'not only to stir up, encourage and increase the energies within his diocese but also to weld them together so as to avoid harmful scattering and useless duplications as well as destructive dissensions, while at the same time always preserving the lawful rights and liberty of the faithful."

Further instructions about the role and faculties of the Vicars will be spelled out in the near future, the Cardinal said in his letter. The entire plan is being adopted on an experimental basis, to be reviewed after two years. The plan and the letter giving the over-all duties of the new Vicars both emphasize that their role is to be primarily and genuinely pastoral, with administrative and judicial matters continuing to be handled by the Chancery Office and Matrimonial Tribunal for the entire diocese.

The twelve new Vicars concelebrated the annual Mass of the Chrism on Holy Thursday with Cardinal Cody, the three Auxiliary Bishops, and a number of pastors and priests from the inner-city parishes which have been in need of financial assistance from the Archdiocese in recent years. This special Mass, held only in the Cathedral Church, is the occasion on which oils are blessed for use throughout the Archdiocese during the coming year at Baptism, Confirmation, anointing of the sick, and Ordination. At this time also, the bishop and clergy renewed their vows of commitment to service of Christ and his people, commemorating the Last Supper in which Jesus Christ instituted both the priesthood and the Eucharist (Holy Communion).

URBAN VICARS

Vicariate I. - Lake County:
Rev. Msgr. Harry C. Koenig, Director, Cardinal Stritch Retreat House, Mundelein;

Vicariate II. - NW Cook County:
Very Rev. John T. Mc Enroe, Pastor, St. Francis de Sales, Lake Zurich;

Vicariate III. - North Suburbs-NW City:
Very Rev. Myles P. McDonnell, Pastor, Our Lady of Perpetual Help, Glenview;

Vicariate IV. - NW Suburbs - North City:
Very Rev. Robert W. Mockenhaupt, Pastor, St. Bartholomew, 1949 W. Patterson, Chicago;

Vicariate V. - North Lake Front:
Very Rev. Frederick M. Niemeyer, Director Angel Guardian Center, 2001 W. Devon Ave., Chicago 60659;

Vicariate VI. - Near Northwest City:
Very Rev. Edward F. Pajak, Pastor, Holy Innocents, 743 N. Armour, Chicago 60622;

Vicariate VII. - Western Suburbs:
Very Rev. John J. Fahey, Pastor, St. Luke, River Forest;

Vicariate VIII. - Near Southwest City:
Rev. Msgr. John M. Hayes, Pastor, Epiphany, 2524 S. Keeler, Chicago 60623;

Vicariate IX. - Near South West:
Very Rev. Donald S. Bartoszek, Associate Pastor, St. Symphorosa, 6135 S. Austin, Chicago 60638;

Vicariate X. - South Side:
Very Rev. Howard A. Tuite, Pastor, St. Leo the Great, 7747 S. Emerald, Chicago 60620;

Vicariate XI. - South West City and Suburbs:
Very Rev. John W. Curran, Associate Pastor, St. Albert the Great, Oak Lawn;

Vicariate XII. - South Cook County:
Very Rev. Raymond P. Nuget, Pastor, St. Agnes, Chicago Heights.

TO OUR GOOD FRIENDS AND READERS

As "HLAS NÁRODA" is a different newspaper than KATOLÍK and NÁROD, which ceased publication last December, and is under a different administration, that we may publish the HLAS NÁRODA, we must have the means to do so. We kindly request our readers to send in their subscription early. It is $15.00 per year in U.S.A., $16.00 in Canada. Our every edition costs us a thousand dollars, even though we, the editors, labor without recompense. We would very much appreciate your recommending our newspaper to others and sending us their subscription.

Thank you and God bless you.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., editor.

Name .....

Address .....

City ..... State ..... Zip .....

Subscription $15.00 per year

Send to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, IL 60623